

KOPAN MAHADEVA

Poems
in
Tamil

BOOKS BY THE SAME AUTHOR

- 0 The Pearly Island & Other Poems (Out of Print)
- 0 The Pearly Island & Older Poems (New Edition).....£ 3.75
- 0 Vying for Greatness & Later Poems.....£ 3.75
- 0 Kopan Mahadeva's Poems in Tamil (This Edition).....£ 3.75
- 0 Three Stories from Sri Lanka£ 3.75

As Editor

- 0 Broadside 1990 from the Cannon Poets (18 Poets)£ 2.75
- 0 The Mermaid and Other Poems by Christopher Smith....£3.00

OBTAINABLE FROM:

CENTURY HOUSE,
99-101, Sutton Road,
Erdington,
Birmingham, B23 5XA.
(Telephone: 021-382 0109)

Orders will be received at the above address with an **A/C Payee cheque in the Author's Name**, including appropriate postage & packing charges [50p within U.K., and 75p for surface mail to all other countries PER BOOK]. Each book of 50-60 pages weighs approximately 120 grammes.

KOPAN MAHADEVA

POEMS IN TAMIL
(வாழ்க்கையும் கவிதையும்)

1991

Copyright © Professor Kopan Mahadeva, 1991
ALL RIGHTS RESERVED
ISBN 1-873265-03-4

ACKNOWLEDGEMENTS

Acknowledgements are hereby gratefully made to
the following for the English poems in this volume:

THE SOCIETY OF AUTHORS, LONDON as the literary representative
of the Estate of Rose Fyleman, for **THE PILLAR BOX**;

RALPH RUSSEL for his **YELLOW SHROUD OF THE SUN**;

COULSON KERNAHAN's regretfully untraceable heirs and assigns for
THE PUPPY AND THE SNAIL, and

The authors of a couple of the other poems which may not yet have
entered the public domain, the details of whom or of their
heirs and assigns were also regretfully untraceable despite our best
endeavours. Any persons or parties claiming current copyrights are
kindly requested to contact us, when suitable amendments will be
made in our subsequent editions.

-- Publisher

First Edition, 1991

Published and printed at :

**CENTURY HOUSE,
99-101, Sutton Road,
Erdington,
Birmingham, B23 5XA;
Telephone: 021-382 0109.**

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

ஆசிரியர் முன்னுரை.....	5
என் பெற்றோரும் உற்றாரும் குழந்தைப் பருவமும்.....	6
தாய் மாமனாருக்கு அஞ்சலி.....	7
இங்கிலாந்தில் வந்த ஈழத்து வீட்டு நினைவுகள்.....	8
என் அவனின் எண்ணங்களின் திருகுதாளங்கள்.....	10
புதுத் தந்தையின் பேரானந்தம்.....	11
மண்டைக் கண்ணனின் மருத்துவம்.....	12
கவியாண அழைப்பு.....	13
சமர்ப்பணம்.....	14
நல்லார் பிரிந்துவிட்டார்.....	15
கனிந்த மணம்.....	15
ஆடிக் களைத்தவர் பாடுவது.....	16
குறைப் படம்.....	16
ஏன்?.....	17
கட்டிடக் கற்களுக்கு.....	17
முட்டையின் உருவில் மயிர் பிடுங்கல்.....	18
வெண்ணிலவே.....	18
கவிஞரின் பணமுடை: மடலும் பதிலும்.....	19
தலைவனின் தலைப்பாக் கட்டு.....	19
பஞ்சாட்சரம் ஆறுமுகசாமி பாடல்.....	20
பிரியாவிடைக்கு நன்றி.....	20
பன்மொழி மோகம்.....	20
தப்புச் செய்யும் தனயரும் அவர் தந்தையரும்.....	21
மணந்த மாமனார் மறைவு.....	21
இளைஞரின் கேலி கடிப்பு, நடனப் பாட்டு.....	21
போலிப் பா.....	22
The Yellow Shroud of the Sun (Translation).....	22
விடிவின் முக்காடு (தமிழ் இரணைப்பா).....	23
மாமாவுக்குக் கவியாணம்.....	24
வாரத்துப் பிள்ளைகள்.....	25
ஐந்து உயிர்கள்.....	25
Jaffna Central College Song.....	26
யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி கீதம் (இரணைப்பா).....	27
வரவேற்பு.....	28
என்ன இல்லாள்?.....	28

**பிரபலமான சில ஆங்கிலப் பிள்ளைப் பாக்களும்
அவற்றைத் தழுவின தமிழ் பிள்ளைப் பாக்களும்:**

மா, மா, பசுவே (இரணைப் பா).....	29
சின்னவனும் சீதேவியும் (இரணைப் பா).....	29
மின்னி மறையும் சிறு வெள்ளி (இரணைப் பா).....	30
யாழ்ப்பாணத்து மாம்பழம்(இரணைப் பா).....	30
ஆறு துட்டைப் பற்றி ஒரு பாட்டு (இரணைப் பா)....	31
சந்திராவைப் பார் ! (இரணைப் பா).....	32
வதனியின் செல்லம் (இரணைப் பா).....	33
தூண் தபால் பெட்டி (இரணைப் பா).....	33
மாதத்து நாட்கள் (இரணைப் பா).....	34
நத்தையும் நாய்க்குட்டியும் (இரணைப் பா).....	35
உண்மைத் தோழி.....	36
அம்பியின் கவிதை நூல் அரங்கேற்றத்தில்.....	37
புகைக்காதே தம்பி!.....	37
தம்பிக்குச் சில நடைமுறைப் புத்திமதிகள்.....	38
கவியரங்கின் கதிரையாளர் அறிமுகக் கவிதைகள்..	40
பசி போக்கக் காத்திருக்கும் கிராமத்துப் பெண்.....	41
பிரார்த்தனை.....	42
பிரியாவிடை விருந்தினர்கள்.....	43
கந்தனிடம் வேண்டுவது.....	44
அடிப்படைத் தேவைகள்.....	44
புதுமையும் புரட்சியும்.....	45
மகரிஷி மகேஸ் யோகி.....	46
பாரதிதாசன் நூற்றாண்டுப் பாடல்.....	47
புதுமையானதோர் புரட்சி தேவை.....	54
ஒற்றுமை முழக்கம்.....	55
காரியக் குழுவில் சேருங்கள் இன்றே.....	56
பென்சில்.....	56
ஈழத்தைப் பற்றிய முறைமீடும் பிரார்த்தனையும்.....	57
ஈழமும் சிங்கள மக்களும்.....	58
நானாய ஈழத்திலே.....	59
ஆசிரியரைப் பற்றி.....	60

ஆசிரியரின் முன்னுரை

இந் நூல், பல ஆண்டுகளாகப் பக்கம் பக்கமாகப் பகுதி பகுதியாக என்னால் ஆக்கப் பட்ட கவிதைப் பூங்கா. இப் பூங்காவில் வெவ்வேறு நிறங்கள், அளவுகள், நறு மணங்கள் சேர்ந்த மலர்கள் உண்டு. சில, வீட்டு மலர்கள், சில தோட்டத்துப் பூக்கள், சில காட்டுப் புஷ்பங்கள். எனினும், அவை எல்லாம், நான் நடந்த மண்ணில் உற்பத்தியானவை. என் வாழ்க்கையுடன் ஒட்டிய சம்பந்தம் உடையவை. முதலிலே, என் சொந்த மகிழ்ச்சிக்கும் ஆத்மதிருப்திக்குமே என்னால் ஆக்கப்பட்டவை எனினும் அவற்றை வெவ்வேறு காலங்களிலும் உருவங்களிலும் கண்டு தாமும் மகிழ்ந்த கிட்டிய நண்பர், உறவினரின் தூண்டுதலினால் இன்று அவை வாழ்க்கையும் கவிதையும் என்னும் கொத்தாகத் தமிழன்பரின் பரிசீலனைக்குத் திறந்துவிடப்படும் பார்வைப் பண்டங்களாகின்றன.

மனிதனின் அடிப்படை அறிவு அவனுக்கு உலகத்தினாலும் மற்றைய மனிதராலும் கொடுக்கப்படுகின்றது. பின்பு அவனின் சொந்த அனுபவத்தினாலும் சிந்தனையாலும் அது நடைமுறை முதிர்ச்சி அடைகிறது. நானும் என் அறிவும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. எனக்குச் சிறுவயதின் தமிழார்வமும் தமிழறிவும் ஊட்டியோர் சிலர். என் பெற்றோர், பெரிய பிதாக்கள், மகாபாரதம், கம்பராமாயணம் முதலிய “பழைய கட்டுப் பெரிய நூல்களை” என் எட்டாவது வயதின்லேயே தேடித் தந்தும், என் தமிழாசிரியர் இனுவில் உயர்திரு க. சபா ஆணந்தர், M.O.L அவர்கள் திருக்குறளையும் தேவாரங்களையும் இலக்கியக் கவிதைநூல்கள் சிலவற்றையும், பலமுறை அழகாகப்பாடிப் பலன்சொல்லியும் என்னை தமிழ்த் தாசனாக்கி, என் முதற் காதல் என்றும் தமிழுக்கே என ஆக்கினர்.

இந்நூலினுள்ள கவிதைகள் பல கவியரங்குகளில் முன் மேடையேற்றப் பட்டுள்ளன. சில, தமிழர் சஞ்சிகைகளில் பிரசுரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கூடியமட்டில் யாப்பிலக்கண மரபைத் தழுவினே இந்நூலின் கவிதைகள் எழுதப் பட்டவை எனினும் சில இடங்களில் கருத்துக்கும் உண்மைக்கும் எண்ணப்பாய்ச்சலுக்கும் பரிசோதனைக்கும் ஓரளவில் கூடிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நான் தனித்தமிழ்ப் பித்தனல்ல என்பதை வாசகர் இலகுவில் புரிந்திடுவர். தமிழ் தனது சொற்களால் ஆங்கிலத்துக்கும் சிங்களத்துக்கும் அழகூட்டியதைப்போல் தமிழில் சரிசமபதம் இல்லாத வேற்றுமொழிச் சொற்கள் தமிழில் சேருவது தமிழின் அழகையும் திறனையும் ஆதிக்கத்தையும் அதிகரிக்கும் என்பது என் எண்ணம்— இரண்டுட்சின் அழகிய சேலைகளுடைய தமிழ்ப் பெண்கள், கடையில் காணும் புதுரகச் சேலைகளை மேலும் மேலும் வாங்கித் தம் அலுமாரிகளில் அடுக்கி வைத்துத் தேவை வரும்போது அழகாக உடுத்தி மகிழ்வதைப் போலவே!

இந்நூல் “பழைய” தமிழெழுத்து முறையிலேயே எழுதிப்பிரசுரிக்கப் படுகின்றது — இன்றுள்ள மின்பொறிகளும் தட்டெழுத்துச் சாதனங்களும் தமிழ் எழுத்துமாற்றங்களை அனாவசியமாக்கியுள்ள காரணத்தினால். இந்நூலை வெளியிடத் தூண்டிய சுவாமி சிவநந்திக்கும், மின்தட்டெழுத்துப் பொறி தந்த Dr. மகேந்திரசிங்கத்துக்கும் என் விசேட நன்றிகள்.

பேர்மிங்காம், இங்கிலாந்து

— கோபன் மகாதேவா

என் பெற்றோரும் உற்றாரும் குழந்தைப் பருவமும் [1990]

கீந்தர் வேலாயுதர் கோபாலபிள்ளை, என் தந்தை; அம்மாவோ அப்பா பெண் பொன்னம்மா. அந்தத் தம்பதிகள், பந்துக்கள் வரலாற்றை இந்த ஓர்கவிதை என்றைக்கும் எடுத்தோதும்.

பள்ளிப் படிப்பொன்றும் பெரிதின்றி உழைப்பொன்றால் புள்ளி கிலை பெற்றார், புகழ் ஈழ மட்டுவிலில். தள்ளா வயதேதும் தாமடைந்து விடமுன்னர் நுள்ளி விடப்பட்டார், நோய்களினால், பாதியிலே.

மக்கள், நாம் மூவர். ஆண்கள்தான். நான் கடுவன். அக்கம், முன் மைந்தர், அண்ணர் தில்லைநாயகம். பக்கம், கடைக்குட்டிப் பையர் வினாயகமூர்த்தி. தக்க ஒரு அக்கா தங்காமல் இறந்தாவாம்.

(வேறு)

எந்தையின் குடும்பத்தில் ஓர் தனிப்பெண். ஆண், மூன்று. கந்தையர், சுப்பையர், எந்தை: இவர் ஆண் மக்கள். எந்தையின் தங்கச்சி, எம் மாமியார், நாகமுத்து என் தாயின் மூத்தண்ணர் வெற்றிவேலரை மணந்தார்.

அம்மாவுக்கு இரு அண்ணர், ஆசைக்கோ ஓர் தம்பியர். அம்பலவாணரே தம்பி - ஆயுள்வேத வைத்தியர்; வெற்றியரைப் போல், இவரும் வித்தையிலே விற்பன்னர். மற்றைய அண்ணன் தான், மட்டுவில் குமாரவேலர்.

விவசாயம் செய்யாமல் வெறுந் தொழில்கள் பார்த்தலுத்து, தவத்தாலே K. V. K. தொழில் கிறுவிச் சுருட்டுருட்டி இலங்கைத்தென் பகுதிக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அதனால் பல பக்கம் முதல் போட்டுப் பணம் பெற்றார், என் தந்தை.

“ஐயா”வோ தென் இலங்கை; அம்மாவோ மட்டுவிலில்; பையர்கள் நாம் இருவர் படித்து வரும் காலத்தில் மூன்றாம்மகன் பிறந்து முப்பது நாள் போகும் முன் நான் இழந்தேன், அம்மாவை; நாலு வயது அப்போது.

தனித்து விட்ட கோபாலர் தனம், சுகம், தைரியம் இழந்து “இனி உயிர் ஏன் எனக்”கென்று இறந்துவிட்டார் அறு ஆண்டில்! விரிவடையா முகை மூவர், விடலையிலே மாமன்மார், பெரியதிநாக் களின் தயவில் பிழைத்து வந்து பெரிதானோம்!!

ஆழ்கடல் தழ்ந்த யாழ்ப்பாணத்து
 மாவட்டத்தின் சாவகச்சேரி
 மட்டுவில் நுணுவில் பட்டிக னினிலே
 சித்தாயுள்வேத வைத்தியராக
 பரம்பரைத் தொழிலைத் திறம்படப் பார்த்து
 இரக்கம் கொண்ட இதயத்துடனே
 பரோபகாரந் பண்புகள் பெற்று
 விரோதிகள் இன்றி வீண்பகை விட்டு
 வேளாண் மையுடன் வாணிபம் செய்து
 சமயமும் பேணி ஊர்ச் சங்கில், மக்கள்
 அங்கத்தவனாய் அயராது உழைத்து
 சித்திவினாயக வித்தியாசாலை,
 பத்தாம் வகுப்புடை பள்ளியை நிறுவி
 இந்நூற்றாண்டின் அந்தலை தொட்டு
 அறுபது ஆண்டுகள் அரசனாய் வாழ்ந்து
 சிறியேன் எணையும் சோதரர் தமையும்
 வறியராய்ப் பெற்றோர் அறியராய் வாழ்ந்த
 காலம் தன்னில், தான் பெறு மகன் பரி
 சீலன் கந்த சாமியினுடனும்
 பொற்கொடி புத்திரி இரத்தினத்துடனும்
 பெற்ற பிள்ளைகள் ஐவரைப் போன்று
 பேணி அணைத்துப் போற்றியும் அடித்துச்
 சாணி அள்ளிச் சுமக்கச் செய்தும்,
 வேலி அடைத்தல் தேங்காய் உரித்தல்
 பேதி அரைத்தல் புல்லுப் பிடுங்கல்
 கூரை வேய்தல் ஏர் பிடித்துமுதல்
 புகையிலை பிரித்துப் பட்டடை அடுக்கல்..
 எந்த வேலையும் இழிவில்லை, துரை,
 தெரிந்து வைத்துத் திறம்படச் செய், எனத்
 தொழிலின் மகிமை தெளிந்திடச் சொல்லி,
 வழியும் காட்டி வயிறும் காத்துக்
 கன்னிமடத்துப் பெண்களைப் போன்று
 என்ன அடக்கம், இப் பிள்ளைகள் என்று
 ஊரார் உவக்கப் பாரார் போற்றச்
 சீராய்த் துணைவி பெண்கள் திலகம்
 நாகமுத்து நல்லா ணுடன், எம்
 தேகம் வளர்த்துத் திறனும் வளர்த்துப்
 பிரதிப் பலனைக் கருதா வள்ளலாய்ப்
 பிரம்பினைக் காட்டிப் பேர்வாழ்வளித்த
 இராமநாதர் அப்பா வெற்றிவேலரின்
 கிராமப் பண்பைப் போற்றுவேன், என்றும்!

இங்கிலாந்தில் வந்த ஈழத்து வீட்டு நினைவுகள் [1965]

மாலை வந்ததடா, முருகா
மதியம் மறைந்ததடா.
சோலை முழுவதுமே தும்பிச்
சோபை இழந்ததடா.
வானம் இருண்டதடா, மழையோ
மாரி பொழிந்ததடா.
கானகப் பாதையில் போல், இடியும்
இன்னல் விளைத்ததடா.

தூரத்து யன்னலிலே ஓர் ஒளித்
தீபம் தெரியுதடா.
சார் அதன் ஓரத்திலே, இரணைத்
தொட்டில் தோன்றுதடா.
தூங்கு மணியிடையே, மழலை
மோகனம் கேட்குதடா.
தாங்க முடியாமல் என் மனம்
தாக்கி இழுக்குதடா.

வெள்ளித் தட்டுகளில், வகையாய்
வெட்டிய மாம்பழமும்,
என்னுருண்டை, அப்பம், எண்ணை
ஏறிய பலகாரம்,
தள்ளிய பாணையிலே தங்கையன்
தட்டிய பனங்களும்
சங்கை மீன்பொரியல், சர்வமும்
சேர்த்து மணக்குதடா.

பெட்டியில் ஓடியல், பல்லுக்
கொழுக்கட்டை, சுண்டல்,
கட்டிப் பனை வெல்லம், தலையின்
பாணையில் கூழ் கொண்டு
முட்டுக் கால் காட்டிக் குறுக்குக்
கட்டுடன் தாய்க்குலத்தார்
பட்டுக் காவாடிபின், நல்லூர்
போவதைப் பாரேனடா.

எட்டுக் கிடுகுயரம் கொண்ட
 இரும்பு வேலியின் பின்
 ஒஸ்டின், றலி, மொறிசும் கூடி
 ஒன்றாய் அழைக்குதடா.
 சட்டெனப் போவதற்கோ, என்னால்
 சாத்தியம் ஆகுதில்லை. என்
 திட்டம் நிறைவேற, யுகம்
 எத்தனை ஆகுமடா?

பேச்சுத் துணை இல்லை. எனக்கோ
 போக்குத் துணை இல்லை.
 மூச்சு வாங்குகையிலே, முதுகைத்
 தாங்கும் துணை இல்லை.
 உற்சாகம் குன்றின், ஊக்கம்
 ஊட்டிட ஆருமில்லை.
 பற்பல மாதிரியாய், என்னைப்
 பேண ஆளுமில்லை.

பனிக்குளிர் கீக்கிப் பசியைப்
 போக்கி வழி காட்டி,
 இனிய சொல்பேசிப் பணிகள்
 செய்து மனம் தேற்றிக்
 கனிந்த மதி ஊட்டி, நோய்நொடி
 தீர்த்து நோ ஆற்றத்
 தனித்த மனிதருக்கு, முருகா,
 நீயே துணை அன்றோ!

[நூலாசிரியர் கலாநிதிப் பட்ட ஆராய்ச்சிக்குச் சென்று
 மனைவியையும் அன்றிருந்த இரு பெண்குழந்தைகளையும்
 வீட்டுக்கனுப்பிவிட்டுத் தனியராக இங்கிலாந்திலிருந்த
 காலத்தில் ஒரு ஞாயிறன்று பூங்கா ஒன்றிற்குச் சென்று
 மழை, மின்னல், குளிரினால் பல மணிகள் வீடு திரும்ப
 முடியாமல் இடர்ப்பட்டு அதனால் நோயுற்ற காலத்தில்
 உணர்ச்சியுடன் எழுதப்பட்டது, மேலே உள்ள கவிதை]

என் அவளின் எண்ணங்களின் திருகுதாளங்கள் [1988]

என் இதயம் இனிக்கும் பாட்டிசைக்கும்
என் இதயம் சுவைக்கும் கதை சொல்லும்
என் இதயம் கனிந்து குணகுணக்கும்
என் இதயம் பலூன்போல் பெருத்துவிடும்
என் அவளின் எண்ணம் வந்துவிடின்.

என் கண்கள் விரிந்து வான் பாரக்கும்
என் கண்கள் மினுங்கி ஒளி வீசும்
என் கண்முன் அவளின் உருத் தோன்றும்
என் கண்முன் உலகம் மறைந்து விடும்
என் அவளின் எண்ணம் வந்துவிடின்.

என் வாயில் இனிமை சுரந்து ஊறும்
என் வாயில் சிரிப்புத் தோன்றி வரும்
என் வாய்அப் பெயரை உச்சரிக்கும்
என் வாயின் இதழ்கள் துடிதுடிக்கும்
என் அவளின் எண்ணம் வந்துவிடின்.

என் காதில் கேட்கும் அவள் கீதம்
என் காதில் கூவும் அவள் கொஞ்சல்
என் காதை மயக்கும் அவள் முச்சு
என் காதில் அவளே குடி வருவாள்
என் அவளின் எண்ணம் வந்துவிடின்.

என் மூக்கில் அவளின் இதழ் மணக்கும்
என் மூக்கில் குமரூம் அவள் கூந்தல்
என் மூக்கில் மணக்கும் அவள் விருந்து
என் மூக்கு விரிந்து சிரித்துவிடும்
என் அவளின் எண்ணம் வந்துவிடின்.

என் உடம்பு முழுதும் புல்லரிக்கும்
என் உடம்பில் சுறுக்காய் முறுக்கேறும்
என் தோழ்கள் விரிந்து வலுவடையும்
என் நெஞ்சம் தள்ளி முன் செல்லும்
என் அவளின் எண்ணம் வந்துவிடின்.

என் கரங்கள் அவளின் கரம் கொள்ள
என் விரல்கள் அவளை வருடிவிட
என் மார்பு அவளின் முகம் தாங்க
என் கால்கள் அவளின் இடம் நாடும்
என் அவளின் எண்ணம் வந்துவிடின்.

என் அவளின் எண்ணம் வந்துவிட்டால்
என் மனமோ எல்லாம் மறந்து விடும்.
என் அவளின் எண்ணம் வந்துவிட்டால்...
என் அவளின் எண்ணம் வந்துவிட்டால்...
என் அவளே என்முன் வந்துவிட்டாள்!
என் அவளே நானாய் ஆகிவிட்டாள்!!

புதுத் தந்தையின் பேரானந்தம் [1962]

“நீராட்டித் தாலாட்டிப் பாலூட்டி வளர்ப்பதெல்லாம்
ஆரார அடைவதற்கோ ஆண்டவனே சொல்லும் ஐயா ”

“பால்அருந்தும் போ^ததிலிணைப் பக்குவமாய்ப் பிடித்துண்ண
வேலைக்கை அண்ணன்தான் விவரித்துச் சொன்னானே?”

“ பக்கத்தார் வீட்டினிலே பிள்ளை ஒன்று பிறந்துவிடின்
அக்கத்தார் வந்துவந்து அணைப்பதும்ஓர் அதிசயமோ? ”

“ வீர்வீர்வீர் எனக்கத்தி வீடுஅதிரச் செய்துவிட்டுப்
பார்பார்பார் பாவியைப்போல் படுத்திருக்கும் பக்குவம்பார்!”

[நூலாசிரியரின் முதல் குழந்தை உமா பிறந்து இரண்டு கிழமையளவில்
நிழற் படங்கள் எடுத்து அப் படங்களைப் பார்த்துப் பாடிய பாக்களே
மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மாணிப்பாய் வேலைக்கைப்பிள்ளையார்
அண்ணன் எனஅழைக்கப்பட்டுள்ளார். இந் நான்கு குறும்பாக்களும்
ஆசிரியருடன் சிலகாலம் வசித்த நண்பர் காலஞ்சென்ற பேராசிரியர்
கனகசபாபதி கைலாசபதிக்கு மிகவும் பிடித்ததாக இருந்தன]

மண்டைக் கண்ணின் மருத்துவம் [1990]
[சிறு வயதுக் குறும்பு ஒன்று]

படுத்திருந்தாள் என் தாயாள், பாயினிலே பத்துநாளாய்.
நடுக்கமுள்ள பேய்க் காய்ச்சல். நல்லதொரு துணியில்லை.
விடுதலையின் நாட்கள். அண்ணன் விளையாடப் போய்விட்டான்.
படுபாவி நான்மட்டும் பக்கத்தில் வீற்றிருந்தேன்.

புசத்தத் தொடங்கிவிட்டான், பொறுக்காமல், பொன்னம்மாள்.
விசரோதான் என்றேயும் விண்ணன், நான் எண்ணிவிட்டேன்.
மசக்கை சேர் நாட்கள், அவை. மற்ற மகன் வயிற்றினிலே.
புசத்தல்கள் புதிர்கள் எல்லாம், பின் வயதில் விளங்கியது !

அவள் நாதன், என் தந்தை, அப்போது வெளியூரில்.
தவம் செய்வார் போல் தாயார் தனித்திருந்த நாட்கள், அவை.
“ சிவன் தேவா, என் சிரமம் சிறு பையர் அறிவாரோ?
சவமாகிச் செத்தாலும் என் செலவைச் செய்வார் யார்?

“அண்ணர்நேற் றனுப்பிவைத்த அருமருந்தை அருந்துதற்குத்
தண்ணீரைச் சுடவைத்துத் தாடா என் கண்ணப்பா”
என்று எனைக் கூப்பிட்டு ஏக்கத்துடன் சொன்னாள்
பெண் குலத்துத் திலகவதி பொன்னம்மாள், என் அம்மா.

நானோபுத்தகமொன்றில் படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.
“ஏனோ இம் மனுசி ஒன்று இப்படியாய் என் பொழுதை
வீணுக்கிறதே” என்று, விம்மல்கள் முனகலுடன்
போனாலும் போனேன், நான், அடுக்களைக்கு, அசைந்தாடி.

அடுப்பினைப் பார்த்திட்டால் அதிலே ஓர் பொறி இல்லை.
சுடுதண்ணீர் செய்வதற்குச் சொட்டில்லை, பாணியில், நீர்.

பன்னாடை விறகில்லை. தீப்பெட்டியும்இல்லை.
விண்ணன், நான் யோசித்தேன், வழி ஒன்று, சுருக்கமாய்.
“கண்ணப்பா, எங்கேடா? கெதியாகக் கொண்டாடா,
தண்ணீரைப் பேணிக்குள், தாகம் பொறுக்குதில்லை.

மறுக்காமல் அண்ணாவின் மருந்தினையும் எடுத்துத் தா.
சுறுக்காய் வா” என்று உரத்துச் சொன்னாள்என் பொன்னம்மா.
சுறுக்காக அவிழ்த்துவிட்டேன், சட்டை தனை, விண்ணன், நான்.
பொறுப்பாக நிரப்பிவிட்டேன், பேணி தனை, என் நீரால்!

கொண்டதனைச் சென்று ஓடிக்கொடுத்திட்டேன், அன்னைமீடம்.
 கொண்டதனில் உடன் வைத்துச் சுவைத்திட்டான், சுடுகீரை.
 “பெண்டுகளும் உன்முன்னர் தோற்றிடுவர், சமையலில், என்
 மண்டை இடைக் கண்ணப்பா” என மகிழ்ந்தான், பொன்னம்மாள்!

கவியாண அழைப்பு [1966]

அன்புடை அண்ணா, தங்கள் அழைப்பிதழ் பெற்றுக்கொண்டேன்.
 இன்புறு கின்றேன், தந்த இனிய நற் செய்திகேட்டு.
 என் மனம் அறிவீர் நீவிர். எண்ணிலா மகிழ்ச்சி கண்டேன்.
 நேரிலே பார்க்கமாட்டேன், நான், எனத் துக்கித்தாலும்...

தம்பியோ டச்சு நாட்டில், துணைவியார் மாணிப்பாயில்,
 நம்மிடை கடனைத் தீர்க்க நாடுவேன் வேறு யாரை,
 என்றுமே எண்ணி எண்ணி என்மனம் கோவுற்றாலும்...

பத்திர மாகப் பந்தல் பணியள வுயரவேண்டும்
 சித்திர மாகத் தாவி சிறப்புடன் ஏறவேண்டும்
 சத்தியர் செழிக்கவேண்டும், வாமினி வாழவேண்டும்
 பத்து நூறுகப் பொன்கள் பாடுபட்டு உழைக்கவேண்டும்
 உத்தம மாக வாழ்ந்து உயர்வுகள் அடையவேண்டும்
 புத்திரர் பிறக்கவேண்டும், வித்தைகள் கற்கவேண்டும்
 சுத்தமாய் நடக்கவேண்டும், சேவைகள் செய்யவேண்டும்
 மித்திரர் பெருகவேண்டும், மேன்மையாய் வாழவேண்டும்
 பெத்த தாய், சோதரர்கள் பொலிந்து கொண்டாடவேண்டும்
 அத்தனையும் நீர் கண்டு அவர்களைப் போற்றவேண்டி...
 இத்துடன் முடித்து என் நல் ஆசிகள் அனுப்புகின்றேன்.

[கொழும்பில் மாநகரசபைக் கணக்காளர் திரு. வினாசித்தம்பி நல்ல
 சேகரம்பிள்ளையின் மகள் வாமினிக்கும் Mascons கொம்பனி
 அதிபர் திரு. சுப்பிரமணியம் சத்தியமுர்த்திக்கும் 02-02-1966 தினம்
 நடந்த திருமணத்துக்கென எழுதி இங்கிலாந்திலிருந்து அனுப்பப்
 பட்ட கவிதையே மேலே தரப்பட்டுள்ளது]

அணைத்துலகத் தமிழர்கள் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் பணியினைப்போல் உயர்ந்திட்ட பச்சிலங்கைக் கிராமியதனின் இணைப்பொதுச்செய லாளன், நான் என்றதொரு பெருமையினைக் கணைப் பொழுதில் துறக்கின்றேன் காண்.

நான்காவது அணைத்துலகத் தமிழாய்வு மாநாட்டைப் பாங்கினுடன் யாழ் நகரில் பார் வியக்க நடாத்துதற்கு நான்கு முழு மாதங்கள் நான் பட்ட பாடுதனை நான் மறப்பேன். பார் மறக்கு மா?

மனை இழந்தேன் உணவின்றி மயக்கமுற்றேன் ஆறுதல்கள் தனை விடுத்தேன் தொழில் துறந்தேன் தனித்தியங்கித் தேட்டங்கள் சிலவழித்தேன் வசை கேட்டேன், சினங்கொண்டேன், துக்கித்துப் பல பாடு பட்டுவிட்டேன் போம்!

நான் மட்டும் இப்படியாய் நொந்துவிட்டேன் எனமாட்டேன்; “நான் செய்தேன்” என்று சொல்லத் தானை ஒன்று உண்டெனினும் நான்கைந்து நபர்கள்தான் நடாத்தினோம், அம் மாநாட்டை. நான் இன்றி நடந்திருக்குமா?

பொருள்வேண்டேன் பெயர்வேண்டேன் பதவிகளை அனுபவியேன். ஒரு கூட்டம் சொல்வதைப்போல் தேர்தலினும் நாட்டமில்லேன். பெரியதொரு தமிழறிஞன் போலல்ல; இருந்திடனும் சரிமுறையே தமிழ் பேணினேன்.

(வேறு)

தமிழ் என்றும் வாழ்க. தமிழ் உயர்ந்து வளரக!
தமிழர்ப்பண பாட்டைத் தரணியினர் அறிக!!
ஆராய்ச்சியாளர்கள் பாரெங்கும் பெருக!!!
ஆர்ஆட்சி செய்தாலும், ஆள்க, செந் தமிழில்!!!

[1974 தை மாதம் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்து உலகப் பிரசித்தி பெற்று விட்ட நான்காவது அணைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டினை ஒழுங்காக்கி முன்னின்று வெற்றிகரமாக நடாத்தி முடித்த பின்னர் ஏற்பட்ட சில அரசியல் சுழிப்புக்களினால் மனம் நொந்து தமது பதவியை விட்டு விலகும்போது நூலாசிரியரால் எழுதி அனுப்பப் பட்ட ராஜினாமாக் கடிதத்துடன் இணைக்கப்பட்ட கவிதை, இது]

நல்லார் பிரிந்துவிட்டார் [1978]

நல்லார் மறைந்தாராம், நான் அறிந்தேன் கேற்றே; ஓர்
நல்லார் பிரிந்துவிட்டார், நான் பகர்வேன் உறுதியுடன்.

பல்லாண்டு காலம் பலத்துடனே வாழ்வதற்குப்
பல்களைக் கடித்திட்டுப் பயிற்சிகள் பலசெய்தார்;
எல்லாம் கைவிடவே எங்கோமறைந்துவிட்டார்.
எல்லோரையும்போல இல்லாமல், தான் உழைத்த
செல்வத்தை மிகப்பேணிச் செப்பமாகச் செலவுசெய்தார்.

பிள்ளைகளைப் படிப்பித்தார். பிறருக்கும் கைகொடுத்தார்.
தள்ளாத வயதினிலும் தம் உடம்பால் தான் உழைத்தார்.
என்னி நகைத்தபடி ஏளனமாய்க் கதைத்தவர்க்கும்
அள்ளியே உதவிவிட்டார், அலுக்காமல், சலுக்காமல்,
சொல்லிலே சுழிக்காமல், செய்கையிலே காட்டி, அன்னார்;
நல்லதாம் செயல்களினால் நற்பெயரைச் சேகரித்தார்.

நல்லசேகரம்பிள்ளை அண்ணர், என்றிடும் நல்லாரின்
நாமமும் குலத்தினரும் நீடிய வாழ். அவர்கள்
சேமமும் நல்லார் செய் நன்றியையும் போற்றிடுவோம்!

[நூலாசிரியருக்குப் பல நற்கருமங்களில் பக்கபலமாக இருந்தவரும்
மூத்த இனத்தவருமாகிய திரு. வினாசித்தம்பி நல்லசேகரம்பிள்ளை
அவர்கள் கொழும்பு மாநகரசபையிலும் மயிற் நிறுவனத்திலும் பல
வருடங்கள் சேவை செய்து இளைப்பாறி, ஆனி 1978ல் கொழும்பில்
மறைந்துவிட்ட செய்தியைக் கேட்டு இங்கிலாந்தில் ஆக்கப்பட்டு
அன்றரின் குடும்பத்தினருக்கு அனுப்பப்பட்ட கவிதை]

கனிந்த மணம் [1972]

வித்தாகி விதையாகி வேருன்றி வதவதென்று
பத்தாக நூருகப் பாசக் கொழுந்து விட்டுச்
சத்தான கொடியாகிச் செளந்தரிய மலர் ஐந்து
கொத்தாகக் கனிந்த மணம்.

[மனைவியும் நான்கு மக்களும் கொஞ்சி விளையாடும் வர்ணப்
படம் ஒன்றைப் பார்த்துப் பாடப்பட்ட கவிதை]

ஆடிக் ககூத்தவர் பாடுவது [1988]

ஆடிக் ககூத்து விட்டேன் சிவ சிவா - உம்
அருகில் வர ஆசை கொண்டேன் சிவ சிவா.

பாடிப் பாடி வருவேன் சிவ சிவா - உம்
பக்கத்தில் இருந்திடுவேன் சிவ சிவா.

தேடிப் பிடித்திடுவேன் சிவ சிவா - உம்
திருப் பாதம் இரண்டையுமே சிவ சிவா.

சோடி யுடன் தருவீர் சிவ சிவா - உம்
கந்தரமாம் திருக்காட்சி சிவ சிவா.

நாடி வருகின்றேன் சிவ சிவா - உம்
நல் வீட்டில் இடம் தருவீர் சிவ சிவா.

[இந்தப் பாட்டை ஒரு குழுவினர் சேர்ந்து பாடும்போது பன்மையில் “ககூத்துவிட்டோம்”, “ஆசை கொண்டோம்” “வருவோம்” “வருகின்றோம்” என்று மாற்றியமைத்து பாடிக்கொள்ளலாம்]

குறைப் படம் [1966]

தீருமலிங்கம் தந்தையும் அவரின்
அருமை மைந்தன் இரஞ்சித்து குமாரும்
வருக, போட்டோ எடுத்திட எனவே
அருக்கி நின்ற அரைப் போஸ் இதுவே.

[நண்பர் கணிதப் பேராசிரியர் கந்தையா தருமலிங்கத்தின் இலண்டன் வெம்பிளி வீட்டுப் பூஞ்சோஸையில் எடுத்த ஒரு நிழற்படத்தைப் பார்த்துப் பாடியது.]

ஏன்? [1981]

நீன்னத் தனியாகத்

திருநாட்டில் தவிக்கும் நான்

அன்னை தமிழ்த் தாயின்

ஆதரவால் வாழுகிறேன்.

பொன்னைப் பெருக்குவிக்கும்

பேராசை எனக்கில்லை;

என்னைப் பொறுத்தளவில்

என்தேவைக்கு உண்டென்பேன்.

“பின்னே ஏன் ஐயா

பிளேன் ஏறி இங்குவந்தீர்?

பன்னாடு பார்க்கவோ,

பதவிதரும் பளபளப்போ?”

என்று எனைக் கேட்டால்

எதைத்தான் நான் எடுத்துரைப்பேன்?

தன்னை அறியாத

தான்தோன்றி நான் எல்லோ!

[நூலாசிரியர் 1980 ஐப்பசி தொடக்கம் 1984 புரட்டாதி
வரை குடும்பத்தினரை இங்கிலாந்தில் படிப்பதற்காகத்
தங்க விட்டு திருநாட்டில் பொறியியல்பரிபாலனத்துறைப்
பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய போது எழுதிய பா.
திருநாடு, Trinidad உக்கு ஆசிரியரின் சிறப்புப் பெயர்]

கட்டிடக் கற்களுக்கு... [1973]

கட்டிடம் கட்டத் திட்டம் தீட்டிக்

காத்திருப்போரே, கவனமாய்க் கேள்மின்!

மட்டிலா மகிழ்ச்சி ஊட்டிடும் செய்தி:

மாக்கந் கட்டிய மயிற்றூர், புகழ்சேர்

தட்டாச் சொல்லினர், வெட்டுப் பேச்சினர்

தாம் ஏற்றிடும்பணி திறமையாய்ச் செய்வோர்,

கட்டிடம், கிணறு.... கட்டக் கல் பல

காட்டியும் கொடுத்து வாட்டமாய் விற்கிறார்.

[இக் கவிதை 1973ல் ஈழநாடு பத்திரிகையில் வந்த விளம்பரத்தின்
ஒரு பகுதி. மயிற் என்பது ஆசிரியரினது பழைய நிறுவனமாகிய
MITE Organization. இந்த நிறுவனத்தினர் 1969 தொடக்கம் 1974
வரை யாழ்ப்பாணத்திலும் சுன்னாகத்திலும் நவீன சந்தைகளைக்
கட்டும் பொதுச் சேவையில் ஈடுபட்டு ஈழத் தமிழ் மக்களினது
பாராட்டினைப் பெற்றனர்]

முட்டையின் உருவில் மயிர் பிடுங்கல் [1982]

முட்டைகளின் உருவில் முரண்பாடு! அது
வட்டந்தான் என்பார் ஒரு சில பேர். நீள்
வட்டந்தான் என்பார் மறு சில பேர். சாய்,
சட்டத்தின் படி அது வேறுருவம்; நீள்
வட்டத்தின் திரிபு. நம்பாவிடின், நீர்
திட்டத்தைப் போட்டு ஆராய்ந்திடு வீர்!

முட்டாமல் படித்த முன்கணிதரின், சிறு
செட்டுடன் சேர்ந்த செருக்குத் தீர்ப்பு இது.

முட்டையதன் உருவை முறைப்படி பார்த்தால்
வட்டமுடன் நீண்ட வட்டமும், நீண்ட
வட்டத்தின் திரிபும் அதனில் உண்டு.
விட்டிடுவோம் இவ்வாதங்களை என்றும்.
கட்டிடுவோம் நாங்கள் கோழிப் பண்ணைகள்,
முட்டையைப் பெருக்க, நம் மக்கள் செழிக்க!

வெண்ணிலவே... [1968]

பூல்போல வெளுத்திருக்கும் பண்பான வெண்ணிலவே
பார்த்திருக்கப் பரவசத்தில் பாட்டுறறும் வெண்ணிலவே
வேல்போல விண்ணிருந்து வெளியேறும் வெண்ணிலவே
வெள்ளை நல் மனத்துடனே விளக்கேற்றும் வெண்ணிலவே
சீலர்கள், பணமில்லார், செல்வந்தர், பண்பில்லார்
எல்லார்க்கும் ஒன்றாக எறித்துவரும் வெண்ணிலவே,
தோல்கள்மேல் வெளுத்தாரின் தேசத்தில் பல நாட்கள்
தோன்றியதைக் கண்டறியேன், தொல்லையோ வேடுவன்கே?

[இக்கிலாந்திலிருந்து ஈழநாடு திரும்பி, அங்கு அரசாங்கத்தின் சிறு
கைத்தொழில் சேவைக் கழகத்தின் இயக்குனர் பதவியை ஒரே
ஒரு ஆண்டின்பின் துறந்துவிட்டு மயிற் நிறுவனத்தைத் தொடங்க
முன் இருந்த மூன்றுமாத இடைக் காலத்தில் திரும்பவும் பழைய
பேர்மிங்காம் வீட்டிற்குச் சென்று நின்றபோது எழுதியது]

கவிஞரின் பணமுடை : மடலும் பதிலும் [1977]

“பெருங்குணம் பூண்ட பெருந்தகை ஐய!
பேறுடன் வாழும் பெரியோய்!! வணக்கம்.
வருந்திடும் அடியேன் வள்ளலாம் நும்பால்
வந்துமை மாண்பொடு கண்டதில் மகிழ்வே.
பொருந்திய நேரம் வந்திருப்பேனேல்
போதிய உதவி பெற்றிருப்பேன் யான்.
அருள்விறை வள்ளால்! சிறு நிதியாவது
அளித்தெமக் காதர வளித்திடல் நன்றே!”

— கவியரசு முருகதீரியன், 21/12/77

“நீமிழினைப் பாடித் தவித்திடும் முருக!
கவிதையின் காவல, கவியரசே, கேள்!!
எமை உம தாயிரம் சமயுகச் சுவைஞருள்
என்றுமே கொண்டீர்; கண்டு நாம் களித்தோம்.
உமையொருபாகன் திருவருளாலே
உமக்கொரு சிறுகிளி இத்துடன் தந்தோம்.
இமியளவேனும் உதவிடும் உமக்கு
இந்நிதி என்று சயந்தோம், வணக்கம்!”

— கோபாலர்பிள்ளை மகாதேவா, 23/12/77.

தலைவனின் தலைப்பாக்கட்டு [1956]

“யாஐ நேரத்திலே மைமல் பொழுதினிலே
சாஐ மயில் ஆடச் சோஐக் குயில் பாட...
வேஐ விட்டு ஓடி வந்தேன்,
வேஐப்போல் விழி உடையாய்,
சேஐயில் உன்னைக் காண!”

[1956ல் கொழும்பில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீட்டில் பிரசுரிக்கப் பட்ட கிட்டாத காதல் என்னும் கற்பனைச் சிலைடைக் கதையில் கதாநாயகன் பாடிய கவிதை மேலே உள்ளது. இந்தக் கதையின் நாயகன் எந்திரிகர் அந்த நாட்டளில் கணிப்புக்கள் செய்யப் பாவித்துவந்த Slide Rule, நாயகியோ வைத்தியர்களின் Stethoscope. நூலாசிரியரின் இக் க(வி)தைக்கும், 31-10-60 தினம் கொழும்பு கப்பித்தான் தோட்டம் கோவிலில் சிறப்பாக நடந்தேறிய நூலாசிரியரின் திருமணத்துக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் உண்டென்று ஒரு சிலர் குசுகுசுத்ததில் உண்மை இல்லாமல் இருக்க முடியாது]

பஞ்சாட்சரம் ஆறுமுகசாமி (பஞ்சி) பாடல் [1983]

வெள்ளை மனத்தவனே, சாமி, வேலையில் விற்பன்னனே
உள்ளத்தில் உள்ளதெல்லாம், பஞ்சி(ல்), ஒத்தி எடுப்பவனே
பள்ளியில் படிக்கையிலும் சுட்டி; பின்னரும் அப்படியே.
அள்ளிக் கொடுப்பவனே, எந்தன் அன்புக்குரியவனே,
எள்ளி நகைப்பவனே, பின்னர் கூச்சப் படுபவனே,
பத்தியம் உண்பவனே, நித்தம் பூசைகள் செய்பவனே,
சுள்ளியைப் போன்றவனே, மான்போல் துள்ளித்திரிபவனே,
கள்ளமில் காதலனே, நீ தான் கட்டுப் படுவதெப்போ?

[இளம் நண்பர் ஒருவர் திருநாட்டில் வசிக்கும் நாட்களில் தன்னைப் பற்றி இருபது நிமிடங்களில் விகடமாக ஒரு கவிதை எழுதமுடியாதெனச் சவால் விட்டபோது எழுதப்பட்ட கவிதை.]

பிரியாவிடைக்கு நன்றி [1984]

திருநாட்டிலிருந்து திரும்பிய மாலை
பிரியாவிடை சொல்ல விமான நிலையம்
வந்திருந்த நண்பரே, தந்தேன் நன்றி!

அருவி தொடக்கம் அரியார் வரைக்கும்,
கருவிவிருந்து கனிந்தார் வரைக்கும்
வருகை தந்த இனியரே, நன்றி, நன்றி!!

ஒரு கிழமைக்கு முன் ஒன்றாய்க் கூடி
விருந்து சமைத்து விசேடித்த தோழர்
திரு. சிவா, பஞ்சிக்கு, என்றும் நன்றி!!!

பன்மொழி மோகம் [1955]

என் வாழ்க்கைப் பாதையிலே
எதிர் வந்த மொழிகளை நான்
இன் முகத்துடன் அணைத்து
இன்புற விரும்புகிறேன்.
இது தவறா?

[சிங்கள நாட்டுப் பாடல்களில் கொண்ட ஆர்வத்தினாலும், வேலைத் தலங்களிலே தொழிலாளர்களிடமிருந்து செல்வனே வேலை பெறவும் 1955ல் சிங்கள மொழியைக் கற்கும்போது தமிழ் நண்பர் சிலர் கேலி செய்தபோது ஆக்கிய குறும்(பு)பா.]

தப்புச் செய்யும் தனயரும் அவர் தந்தையரும் [1990]

சில தந்தையர் தனயரைத் தப்புகள் செய்யமுன் தடுத்தாள்வர்.
சில தந்தையர் தனயரைத் தப்புகள் செய்ததின் தண்டிப்பர்.
சில தந்தையர் தனயரைத் தப்புகள் செய்திடத் தூண்டிடுவர்.
சில தந்தையர் தனயரைச் சேர்த்துத் தப்புகள் செய்திடுவர்.

மணந்த மாமனார் மறைவு [21-07-87]

மாமாவோ இறந்தாராம் மானிப்பாய் நகரத்தில்.
மாமாவோ துறந்தார் தம் மானிடப் பிறப்பு அதனை.
நாமார்க்கும் குடி அல்லோம், நண்பர், எனும் நடைப் பிடியர்
தாமாகப் பிரிந்து கொண்டு தனியனாய்ச் சென்று விட்டார்.

இளைஞரின் கேலி நடப்பு, நடனப் பாட்டு [1986]

வீரா விஸ்கி குடி, ராமா நம்மைக் குடி
கானி கள்ளுக் குடி, சானி சாராயம் குடி
பாலா பியரைக் குடி, ஆனா அமுதம் குடி
வேலா வெட்கா குடி, ஈசா இளநீர் குடி
மாமி மோரைக் குடி, தாயி தண்ணீர் குடி.

நானா இருப்போமோ? நமனை உதைப்போமோ?
சானா செல்வோமோ? சயிக்கில் விடுவோமோ?
மானா அணியோமோ? மஞ்சம் அணைப்போமோ?
தானா தரிப்போமோ? தஞ்சம் புகுவோமோ?

வீரா விஸ்கி குடி, ராமா நம்மைக் குடி
கானி கள்ளுக் குடி, சானி சாராயம் குடி
பாலா பியரைக் குடி, ஆனா அமுதம் குடி
வேலா வெட்கா குடி, ஈசா இளநீர் குடி
மாமி மோரைக் குடி, தாயி தண்ணீர் குடி.

மல்லிகைப் பூ மணக்குது. மாது கன்னம் சிவக்குது.
சல்லி பையில் குலுங்குது. சாநி காற்றில் பறக்குது.

வீரா விஸ்கி குடி, ராமா நம்மைக் குடி
கானி கள்ளுக் குடி, சானி சாராயம் குடி
பாலா பியரைக் குடி, ஆனா அமுதம் குடி
வேலா வெட்கா குடி, ஈசா இளநீர் குடி
மாமி மோரைக் குடி, தாயி தண்ணீர் குடி.

“நாலு வரி பாடுதற்கு நானும் முன்வந்திருந்து
காவின்றிக் கையின்றிக் கனிவின்றிக் கருத்தின்றிக்
கோலதனைக் கைப்பிடித்துக் கீர், கீர், கீர் என வரைந்த
போவிப் பா பாடும், இது!”

[இப் பாவின் கதை சுவையானது. மேற் தினம் தமிழ் கவிதையில் ஆர்வம் கொண்டோர் சிலர், ஒரு மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தைத் தோற்றுவிக்கும் நோக்கத்துடன் ஓர் மாலை கொழும்பின் கிநீன்லன்ட்ஸ் உணவுசாலையில் சந்தித்தோம். இரவுப்போசனம் முடிந்தபின் கவிதைச் சஞ்சிகை ஒன்றை திரும்பவும் (அதாவது, பழைய நோக்குவைப் போலத்) தொடங்குவது பற்றி ஆலோசனை நடந்தது. கடைசியில் கவிதை யாக்கும் தலையினை நாம் மறக்காமல் இருப்பதற்குப் பயிற்சியாக, பத்து நிமிடங்களுள் ஒவ்வொரு வரும் ஏதேனும் ஒரு விடயத்தைப்பற்றி நான்கு வரிகள் கொண்ட ஒரு கவிதையை எழுதவேண்டும் என முடிவு செய்யப்பட்டது. அந்தச் சமயம் நூலாசிரியரினால் ஆக்கப்பட்ட போலியே மேலே உள்ளது. அன்றைய தினம் கலந்துகொண்ட மற்றோர், ஆசிரியரின் ஞாபகப்படி: திருவாளர் இ.இரத்தினம், இ.முருகையன், இ. சிவானந்தன், கே. எஸ். நடராசா, சோ. நடராசா, சில்லையூர் செல்வராசன், க. அம்பிகைபாலன்(அம்பி), பா. சத்தியசீலன், சின்னையா சிவநேசன், முதலியோர் என்ற நினைப்பு.]

The Yellow Shroud of the Sun : By Athar Raz (Urdu)
[English Translation by Ralph Russel]

It was very cold in the city.
With a few dogs for company, a lame beggar
Facing the dried up sparks in the ashes
Was thinking, Morning is bound to come.
It was still night
But now there were no sticks left.
Flames began to leap
From the crutches he had with him;
Scraps of bread, hunger-dried,
Vanished in the flames.
In time, the clothes he wore
Had to take their turn.
The dying flames flared up
And were lost in the ashes.
In the morning they found a dead man
Proclaiming nakedness, a foe to decent shame,
Lying in the road, a sheet of dew drawn over him
Waiting the yellow shroud of the sun.

அத்தார் ராஷின் உருது மொழிக் கவிதையை
Ralph Russel ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த
THE YELLOW SHROUD OF THE SUN :
To Asia's Poverty என்னும் ஆங்கிலக் கவிதையின்

தமிழ் இரண்ப் பா

பட்டினத்தின் பயங்கரக் குளிரும்
பனியின் படலமும் பரவிச் சூழப்
பட்டினி வாட்டமும், கிட்ட உறங்கும்
நாய்கள் சிலவும், காய்ந்து கருகிய
ரொட்டித் துண்டுகள், ஊன்றும் இரு தடி...
இவைகளே அந்த நொண்டியின் துணைவர்.

அவன் முன் ஏற்றிய நெருப்பும் அணைந்து
சிறிய பொறியும் சாம்பலும் ஆகக்
காலை வரும் எனக் காத்திருந்தான், அவன்.
(நம்புதல், நாதி அற்றவர் நண்பன்!)
காலையோ காலை; குளிர், இருள், இப்போ
என்ற யதார்த்தம் விடிந்தது, உள்ளே.

குறைந்த நெருப்பைக் கூட்டுவதற்குத்
தாங்கும் தடிகளைத் தீயினுள் வைத்தான்.
சுடர்கள் சிறுகால் தூட்டைக் கக்கின.
அடுத்துக் கனலில் ஆவி ஆகின,
எஞ்சிய பாணும், உடுத்த ஆடையும்.
திரும்பவும், சுடர் சாம்பலுட் சென்றது.

பகலவன் கதிரில், பட்டினத்தார், அவன்
அம்மணமான உடலையே கண்டனர்.
பிணத்தினை மூடிய வெண்பனித் திரையோ
விடிவின் மஞ்சள் வர்ண முக்காட்டினை
ஆவலுடன் எதிர் பார்த்தது, அந்த
ஆசியக் கண்ட வறுமை நகரில்!

மாமாவுக்குக் கவியாணம் [1967]

மாமாவுக்குக் கவியாணம்;
ஆமாம், உண்மைக் கவியாணம்.

உயரமான மாப்பிள்ளை,
பருவமான பெண்பிள்ளை.
வண்ணக் கூறை மணவறை,
பன்னீர் பொட்டுப் பலமுறை.
பந்தல் பட்டு வெளிமிலே,
கந்தல் குப்பை மறைவிலே.
குத்துவிளக்கு நிறைகுடம்,
சொத்துத் தனங்கள் அறவிடம்.
கொட்டும் மேளம் போதினில்
கட்டும் தாவி கழுத்தினில்,
மாலை மாற்றம் மந்திரம்,
சேலை மாற்றம் தந்திரம்.
ஐயர் காட்டும் நாழியும்
கைகள் கூட்டும் வானியும்.
அம்மி மிதித்தல் உபாயம்;
தும்மி விடுதல் அபாயம்.
பருப்புச் சேர்ந்த விருந்துக்கள்,
நெருங்கிக் கூடும் பந்துக்கள்.
பாக்கு வெத்திலை தாம்பூலம்;
தூக்கிச் சென்றிடப் பலகாரம்.
நலன் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்,
பலன் குறைந்த பரிசுக்கள்.
நான்கு நாளாய்க் கொண்டாட்டம்,
நாநூறு நாள் திண்டாட்டம்.
அந்த நாளில் அயலிலே,
இந்த நாளில் கொயிலிலே.

மாமாவுக்குக் கவியாணம்,
ஆமாம், உண்மைக் கவியாணம்.
எங்களின் நல் ஆசிகள்,
மங்களம்! சுமங்கலம்!!

[ஆசிரியரின் துணைவியின் தம்பியாரும் யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாயூர் உலாந்தா மறைந்த சின்னையா முத்துக்குமாசாமி அவர்களின் மகனுமாகிய திரு.மகேந்திரனுக்கும் கொக்குவிலை மறைந்த வழக்கறிஞர் திரு. ஞானசுந்தரத்தின் மகள் ஞானம்பாளுக்கும் 25-10-67ல் நடந்த திருமணத்தில் மக்கள் உமாவும் உஷாவும் படிப்பதற்கு எழுதிய பா]

வாரத்துப் பிள்ளைகள் [1988]

தீங்கட் கிழமை தோன்றிய நான்
தங்கம், வெள்ளிக் காசு உழைப்பேன்.

செவ்வாய்க் கிழமை சனனித்தேன்,
வெளவாலைப்போல் வழிஅறிவேன்.

புதன் கிழமை நான் பிறந்தேன்,
புதுப்புதுத் திட்டம் தீட்டிடுவேன்.

வியாழக் கிழமை வந்து உதித்தேன்,
தியாகம் செய்து தமிழ் வளர்ப்பேன்.

வெள்ளிக் கிழமை வெளி வந்தேன்,
பள்ளி சென்று பல கற்பேன்.

சனிநாள் பிறந்தேன்; செல்லம், நான்,
இனிதாய்ப் பாடி ஆடிடுவேன்.

ஞாயிறில் என்னை அறுத்து எடுத்தார்,
பாயும் புவி, நான்; பதுங்கிடுவீர்!

ஐந்து உயிர்கள் [1973]

(அ) ஆனா, ஆனா, ஆனா,
அம்மா வீட்டே போனா.

(இ) ஈனா, ஈனா, ஈனா,
இன்றைக் குத்தான் போனா.

(உ) ஊனா, ஊனா, ஊனா,
உடுத்துக் கொண்டு போனா.

(எ) ஏனா, ஏனா, ஏனா,
எப்ப டித்தான் போனா?

(ஒ) ஓனா, ஓனா, ஓனா,
ஒற்றைக் காவில் போனா.

[1973ல் இனாய மக்கள் லவனுக்கும் உலாவுக்கும் தமிழ் கற்பிக்க
எழுதிய பாட்டு]

Jaffna Central College Song

by

Rev. P. T. Cash, Ex-Principal

Wet, the ground, and wind opposing;
Just ten minutes yet to play.
Play up, Central! No reposing
On the gains of yesterday.
Now's the time for combined action;
Pass the ball from man to man.
Never selfish, play no faction;
Prove worthwhile since sports began.

Central! Rally for the school, and
Take the field with one accord.
Keep your courage cool and clean. Then
Central's flag need ne'er be lowered.

On the field of life, when striving,
Keep your honour true and bright.
Play up, Central! Ever thriving
On the fruits of grace and light.
For your comrades of the old days,
Scattered far though they may be,
For your school, and for her true praise,
Live in service — glad and free.

Central! Rally for the school, and
Take the field with one accord.
Keep your courage cool and clean. Then
Central's flag need ne'er be lowered.

யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக் கீதம் [1969]
[நூலாசிரியரின் இரணைப் பா]

மத்திய கல்லூரி மாணவர், நாம்,
வித்தை, வினாயாட்டில் விற்பன்னர், நாம்.
பத்து கிமிடமே பாக்கி இருக்குது;
எத்திக் கொடுத்துப் பந்து ஆடிடுவோம்!

கேற்றையின் வெற்றிகள் நிறையவே இருப்பினும்
காற்றுக்கும் சேற்றுக்கும் காலாற்ற மாட்டோம்.

தோற்றலும் ஒன்றாக, வென்றலும் ஒன்றாக,
போற்றுவோம், போற்றி, எம் கல்லூரி கீர்த்தி.

மத்திய கல்லூரி மாணவர், நாம்,
வித்தை, வினாயாட்டில் விற்பன்னர், நாம்.
பத்து கிமிடமே பாக்கி இருக்குது;
எத்திக் கொடுத்துப் பந்து ஆடிடுவோம்!

வாழ்க்கையின் கோட்டில், பின் ஆடிடும் போதும்
வீழ்ந்திடுவோம் என்று வந்திடும் போதும்,
தாழ்ந்திடல் இன்றி, ஓர் தயக்கமும் இன்றி
வாழ்ந்திடச் செய்வோம் எம் வாய்மை விளக்கை.

மத்திய கல்லூரி மாணவர், நாம்,
வித்தை, வினாயாட்டில் விற்பன்னர், நாம்.
பத்து கிமிடமே பாக்கி இருக்குது;
எத்திக் கொடுத்துப் பந்து ஆடிடுவோம்!

ஆட்டத் தொல் தோழரும், ஆடிய நாமும்
கூட்டமாய்க் கிட்டவே இல்லாத போதும்
நாட்டுவோம் அவருக்கு, நல்லதோர் நாமம்,
காட்டிடும் கருணை, நற் சேவைகள் மூலம்.

மத்திய கல்லூரி மாணவர், நாம்,
வித்தை, வினாயாட்டில் விற்பன்னர், நாம்.
பத்து கிமிடமே பாக்கி இருக்குது;
எத்திக் கொடுத்துப் பந்து ஆடிடுவோம்!

[1969 இன் கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழாவுக்குப் பிரதம விருந்தினராகச்
சென்றபோது பழையமாணவனின் விசேடகாணிக்கையாக ஆக்கிச்
சென்று அளித்தது]

விந்தனை கூறி வாழ்த்தி நின்றோம்
வந்த நம் அண்ணலுமை - உற்ற
தம்பிமார் நாமென்று சிந்தை கனிந்தன்பு
தந்து வந்தீர் தலைவா.

பகலவன் போல அறிவுடன் உலகம்
புகழும் எங்கள் மேதையே - எம் யாழ்
மத்திய கல்லூரி தந்ததோர் செல்வமாய்
நித்தமும் ஏற்றம் கொள்வோம்.

பொறியியல் விஞ்ஞானத்தில் இனியும்
பெறவும் உண்டோ பட்டங்கள்? - நாங்கள்
திங்களை அடைந்த தகைமையை அடைந்தோம்
எங்கள் அறிவுக் கடலே.

கலாநிதி கோபாலபிள்ளை மகாதேவா
எனும் நாமத்தைப் பூண்டவரே - எங்கள்
கலாநிதி வைத்தியை சீதாதேவியை
மனைவியாய்ப் பெற்றிட்ட மதனே.

எண்ணரும் வேலைகள் இருந்தும் எம்மிடம்
கண்ணியம் காட்டியே வந்தீரே - தேவா
பண்பின் அன்பெனும் பாலமுதத்தைப்
படைத்தனம் ஏற்றருள்வீர்.

[இப் பாடல் நூலாசிரியர் தம்பதிகள் 24-09-69 அன்று தம் இருவரதும் பழைய கல்லூரியாகிய யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியின் பரிசளிப்பு ஆண்டுவிழாவுக்குப் பிரதம விருந்தினராக வரவேற்கப்பட்டபோது அக்கல்லூரியின் தமிழ் ஆசிரியராகிய பண்டிதர் தம்பையா கனகலிங்கம் அவர்களால் இயற்றப்பட்டுக் கனிஷ்ட பாடசாலை மாணவர்கள் பாடியது. இக் கவிதை நூல், நூலாசிரியரின் வாழ்க்கை நூலாகவும் ஓரளவில் இருப்பதனால் மேற்படி பாடலும் இங்கு இடம்பெறுகிறது]

என்ன இல்லாள்? [1970]

என் இல்லாள்,
இவள் என்ன இல்லாள்?
பொறுமை இல்லாள். பேதை.

[இக்குறும்(ப்பு)பாவுக்கு விளக்கம் தேவையில்லை. கொடுப்பதும் ஆபத்து. இல்லையா?]

பிரபல ஆங்கிலப் பிள்ளைப்பாக்களைத் தழுவின சில

தமிழ்ப் பிள்ளைப் பாக்கள் [1986]

English Nursery Rhyme:

Ba, Ba, Black Sheep,
Have you any wool?
Yes Sir, Yes Sir,
Three bags full –
One for my master,
One for my dame, and
One for the little boy
Who cries down the lane.

நூலாசிரியரின் தமிழ் இரணைப் பா:

யீர், மா, பசுவே, பால் உண்டா?
ஆமாம், பசுகள் முன்று உண்டு.
ஐயாவுக்கு ஒன்று, அம்மாவுக்கு ஒன்று,
ஐயோ என்று அழும் தெருப் பையனுக்கு ஒன்று.

English Nursery Rhyme:

Jack and Jill went up the hill
To fetch a pail of water.
Jack fell down and broke his crown
And Jill came tumbling after.

தமிழ் இரணைப் பா:

சின்னவனும் சீதேவியும் மலைக்குப் போனார்கள்,
கிண்ணியிலே தண்ணீர் அள்ள மலைக்குப் போனார்கள்.
சின்னவனோ சறுக்கி விழுந்து சிரம் உடைந்து செல்ல,
பின்னே வந்தா சீதேவியார் புரண்டு உருண்டு கொண்டா.

English Nursery Rhyme :

Twinkle, twinkle, Little Star !
How I wonder what you are !!
Up, above the world so high,
Like a diamond in the sky.

தமிழ் இரணைப் பா :

மின்னி மறையும் சிறு வெள்ளி!
பென்னம் பெரிய உயரத்தில்
விண்ணின் மணிபோல் மினுங்கும் நீ
என்ன என்று வியக்கின்றேன்!!

English Poem by the Author : JAFFNA MANGOES

Oh, the sweetest things
Of God's creations
Are not cake icings,
Honey secretions,
Or refined glucose
Or sly saccharines
But Jaffna mangoes
From arid terrains.

தமிழ் இரணைப் பா: யாழ்ப்பாணத்து மாம்பழம்

இறைவனது படைப்பதனில் மிக இனிப்பது யாது?
திருமான கேக்கின்மேல் தின்னவுள்ள சோடனையா,
பெற அரிய கொம்புகளின், பொந்துகளின் தேன் இனமா?
முறையாக, முற்றுகப் பதனிட்ட குளுக்கோசா?
சிறப்பான சீனி அதாம் சக்கரீன் சாதனமா?

பொறும் ஐயா, களைத்து விட்டீர்; பெரிதான கற்பனை ஏன்?
மறந்தீரா, யாழ்ப்பாணம், மழை குறைந்த மாநிலத்தின்
முறுக்கு ஊட்டும் இனிப்பு என்னும் மேன்மைகொள் மாம்பழத்தை?

English Nursery Rhyme :

Sing a song of sixpence,
A pocket full of rye,
Four-and-twenty blackbirds
Baked in a pie.

When the pie was opened
The birds began to sing:
Was that not a dainty dish
To set before a king?

The king was in his counting house
Counting out his money.
The queen was in the parlour
Eating bread and honey.

The maid was in the garden
Hanging out the clothes.
Up came a blackbird
And pecked off her nose.

தமிழ் இரணைப் பா :

ஆறு துட்டைப் பற்றி ஒரு பாட்டு,
சோற்றரிசி மாவைப் பற்றிப் பாட்டு;
ஆறு நான்கு இருபத்து நான்கு
வாத்துக் குஞ்சைக் கொண்ட பிட்டின் பாட்டு.

இறக்கிய பிட்டை உதிர்த்திட்ட போது, அப்
பறவைகள் ஒன்றாய்ப் பாடத் தொடங்கின:
மன்னருக்கு ஆகுமா இந்தப் பிட்டு - ஆரும்
தின்ன முடியுமா, இந்தப் பிட்டை?

மன்னவரோ தன் பண்டார மனையில்
தன்னந் தனியராய்ப் பணத்தை எண்ண
அன்னவர் இராணி அந்தப்புரத்தில்
தின்றுகொண்டிருந்தாள், ரொட்டியும் தேனும்.

தோட்டத்தில் தோழிப் பெண் தோய்த்த உடுப்பினைத்
தூக்கிக்கொண்டிருந்தாள், காய். அப்போ,
“பொத்” தென்று கிளம்பிய வாத்துக் குஞ்சு ஒன்று
கொத்திக் கொண்டு ஓடிற்று, தோழிப் பெண் மூக்கினை.

O, look at the moon!
She is shining up there;
O mother, she looks
Like a lamp in the air.

Last week she was smaller,
And shaped like a bow;
But now she's grown bigger,
And round as an O.

Pretty moon, pretty moon,
How you shine on the door
And make it all bright
On my nursery floor!

You shine on my play things,
And show me their place;
And I love to look up
At your pretty face.

And there is a star
Close by you, and maybe
That twinkling small star
Is your little baby.

தமிழ் இரணைப் பா: சந்திராவைப் பார்!

அண்ணாந்து பார், அம்மா, ஆகாயத்தை;
விண்ணின் விளக்கை, எம் சந்திராவை!
சென்ற வாரம் சிறு வில்லிணைப் போல்,
இன்றே பெரியதோர் வட்டத்தைப் போல்.
ஈடில்லா அழகுள்ள சந்திரா, எம்
வீட்டில் ஒளி வீசும் சந்திரா, என்
வினாயாட்டுப் பொருளை நீ வெளிக்க வைத்தால்
களைக்காமல் உன்னை நான் பார்த்திருப்பேன்!
உன் அருகினிலே அதோ தெரிகின்றதே,
மின் வெள்ளி, அது தான் உன் பாப்பாவா?

English Nursery Rhyme :

Mary had a little lamb;
Her fleece was white as snow.
Everywhere that Mary went,
The lamb was sure to go.

தமிழ் இரணைப் பா :

வதனியின் செல்லம் ஓர் ஆட்டுக் குட்டியாம்.
அதன் கால், வால், மேல், தோல் வெள்ளை கிறமாம்.
வதனி செல்லும் இடம் எல்லாம்,
அதுவும் அவள் பின் ஓடிடுமாம்.

Rose Fyleman's Nursery Rhyme : The Pillar-Box

The pillar-box is fat and red;
Its mouth is very wide;
It wears a tammy as its head -
It must be dark inside.

And really, it's the greatest fun
When mother lets me stop
And post the letters one by one -
I like to hear them drop.

தமிழ் இரணைப் பா : தூண் தபால் பெட்டி

சிவப்பு கிற உடம்பு, செந்தளிப்புத் தோற்றம்,
அகலத் திறந்திருக்கும் அம்பட்டுப் பெரு வாய்,
மிகவும் இருட்டாய் உள்ளே, மேலே தொப்பியுடன்
நகராமல் கிற்கும் நல்ல தபால் பெட்டி.

செவ்விதழ் சொண்டுகளால் சிரித்திடும் என் தாயார்
ஒவ்வொன்றும் போடத் தந்த மடல்களை நான்
அப்படியே வீழ்த்த, அவைகள் உன் தளத்தில்
“தொப்” பெனத் தட்டுவதைக் கேட்டு நான் மகிழ்வேன்.

English Nursery Rhyme : The Months

Thirty days hath September,
April, June and November.
All the rest have thirty one
Except February alone,
Which has twenty eight days clear
And twenty nine in each Leap Year.

தமிழ் இரண்டாம் பா : மாதத்து நாட்கள்

முப்பது நாள் கொண்டதுவே எப்போதும் புரட்டாதி;
அப்படியே கார்த்திகையும், ஆனியும் நல் சித்திரையும்.
முப்பத்தொரு நாட்களூண்டு, மிகுதியுள்ள ஏழிலும்;
தப்பி உள்ள மாசிமீனைத் தனியாகக் கணித்திடுவீர்.

வருடத்தின் நான்கிலக்கெண் நாலாலே பிரிக்கப்படும்
வருடங்களின் மாசிகளில் இருபத்தொரு நாட்களும்
பிரிக்காத மாசிமீனில் இருபத்தொன்பது நாளும்
சரியான கணக்கென்று புரிந்திடுவீர் பிள்ளைகளே.

English Poem : The Puppy and the Snail

by Coulson Kernahan

The Puppy

"You are a funny fellow," said
A puppy to a snail:
"As far as I could ascertain
You haven't any tail.

"Of all the silly stay-at-homes
You're the silliest of the pack.
To carry — when you go out —
Your kennel on your back."

The Snail

"My tail is where it ought to be
(I do not wag but turn it),
Nor do I poke what nose I have
In things that don't concern it.

"And though 'tis true I don't go out,
I am not on the shelf;
I give 'At Homes' the livelong day
And give them to myself."

தமிழ் இரணைப் பா :
நத்தையும் நாய்க்குட்டியும்

நாய்க் குட்டி

நத்தையைப் பார்த்துப் பப்பி சிரித்தது.
அத்துடன் இழிவாய், "அட்டா, உன்போல்
விந்தைப் பிராணியைக் கண்டிலேன், எங்கும்.
அந்தோ, உனக்குவால் இல்லையே" என்றது.

"வீட்டினை விட்டு வெளிச் செல்லாமல்
பூட்டியிருக்கும் பிராணிகளுள்ளே
முதுகினில் வீட்டை முப்பகல் சுமக்கும்
புதுமையை உன்னிடம் மட்டுமே கண்டேன்."

நத்தை

நாயினைப் பார்த்து நத்தை சொன்னது, "என்
வாலினைக் காண நீ, ஒரு குருடா?
ஆட்டேன் வாலை, நான்; உருட்டுவேன். உனது
பாட்டினைப் பார்த்திடல் பெரிதும் கல்லது.

"என்றும் நான் வீட்டினுள் இருப்பது உண்மை;
சென்றிடேன், வெளியில். என்றாலும், நான்
என்னையே பேணுதல் செய்வதும் உண்மை.
உன்னைப் போல் ஒருவர் அன்பையும் நாடேன்."

நென்னக் தோப்பில் மயில் ஒன்று
தெத்தித் தெத்தி ஆடியது.
என் வீட்டுக்குள் அழைத்திட்டேன்.
தெத்திக் கொண்டே ஓடியதே.

புண்ணை மரத்தில் கிளி இரண்டு
புதிதாய் வந்து குரல் கொடுக்க
“என்ன, நலமா சுகம்?” என்றேன்.
ஏளனமாகச் சிரித்தனவே.

ஆல மரத்தில் குயில் ஒன்று
சின்னஞ் சிறிது, பாடியது.
தாளம் போட்டுச் சுவைத்திட்டேன்.
பின்னர் பார்த்தேன்; அங்கு இல்லைவே.

வாழை மரத்தில் வண்ணாத்தி
வண்ணச் சிறகை அடித்து இருக்க
ஆகாப் பிடித்தேன், மெல்லப் போய்.
ஐயோ, சிறகு ஓடிந்ததுவே.

நாவலின் கீழே நாய் ஒன்று
நாக்கை நீட்டிப் படுத்திருக்க
“வாயினை மூடு, விசர்” என்றேன்;
“வள், வள்” என்று குரைத்ததுவே.

மாவின் கீழே பசுக் கன்று
தாயின் மடியில் பால் குடிக்க,
“போதும், பாதி எனக்” கென்றேன்.
“போ, போ” என்று முட்டியதே.

கொட்டிலில் கண்டேன், கோழி ஒன்று
குஞ்சுகளுடன் விகாயாடுவதை.
பெட்டியில் பிட்டுக் கொண்டு சென்றேன்.
செட்டையை விரித்துக் கொத்தியதே.

தொங்கிய முகத்துடன் வீடு அடைந்தேன்,
தொல்லைகள் பட்ட துயருடனே.
பொங்கிய களிப்புடன் முத்தம் தந்தாள்
பல் முறை அணைத்து, என் அண்ணையே.

“அம்பி”யின் கவிதைநூல் அரங்கேற்றத்தில்.... [1973]

நம்பிப் படித்திடும் நங்கையர், தம்பியர்,
வெம்பி அழுதிடும் வீட்டுறைத் திண்ணையர்,
சோம்பித் திரிந்து சொல்வழி கேட்டிடார்,
தோம்பை வெறுத்துத் தூங்கிடும் சிறியவர்,
யாவரும் விரும்பும் பாக்களை ஆக்கிய
மாபெரும் கவியே, மேம்படு பாவலா,
“அம்பி” என்ற ஆக்குவோன் பெயரில்
செம்மை சேரச் சென்னைமில் பாடித்
தங்கப் பதக்கம் தாங்கிய வீரா,
மங்காப் புகழை மாண்புடன் பெற்ற
அம்பிகை பாலா, நம்பியே வந்தோம்
நும் கவி கேட்க, நூற்றிடுவீரே!

[1973ல் கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடந்த அம்பியின்
கவிதைநூல் அரங்கேற்றத்தில் பாடிய அழைப்புப் பாடல்]

புகைக்காதே தம்பி! [1972]

புகைக்காதே தம்பி, புகைக்காதே!
புகைக்காதே என்னும் என்னைப் புகைக்காதே!!
புகைக்காதே தம்பி, புகைக்காதே!

புகைத்துப் புகைத்துப் பலர் பெண்டிர் பிள்ளைநலன்
புகைத்துப் பல தினம் பட்டினி வைத்தார், சிலர்
வகை அறியாது வீட்டுச் சாமான் விற்று விற்றுக்
கடைசியில் கடன் வாங்கி வாழ்வை அழித்தார்; சிலர்
படிப்பதை விட்டு விட்டுப் பாடங்களை மறந்து
குடியையும் கற்றுத் தொல்லை கூட்டிக் கொண்டார்; சிலர்
புற்று நோயைப் பெற்றுக் கொண்டு பூத உடலினைச்
சற்றுச் சற்றுகச் சுட்டுச் சாம்பலாக்கினார்; சிலர்
மதியை இழந்தார், சிலர் மானம் கெட்டார்; சிலர்
மதிப்புள்ள தொழிலையும் மாண்பும் துறந்தார்.
பதியை இழந்த பல பத்தினித் தெய்வங்கள்
பாரும் கிணறுகளில் புகவிடம் பெற்றார். ஆகவே....

புகைக்காதே தம்பி, புகைக்காதே!
புகைக்காதே என்னும் என்னைப் புகைக்காதே!!
புகைக்காதே தம்பி, புகைக்காதே.

தம்பிக்குச் சில நடைமுறைப் புத்திமதிகள் [1989]

- மினிதருடன் சேர்ந்து வாழ் தம்பி — என்றும்
தனியராகித் தவித்திடுதல் மடமை.
- தங்கு உமக்குச் செய்து வரும் நபரை — மாற்றி
ஒங்கு துணை ஆக்கிடுதல் உசிதம்.
- பரபரப்பாய் உழைத்திடுவீர் தம்பி — பகலில்
இரவினிலே இளைப்பாறல் வேண்டும்.
- மதுவினிலே மூழ்கி நிற்கும் நபர்கள் — எதிலும்
பொதுவாகத் தோற்றிடுவர் தம்பி.
- செய்யத்தான் வேண்டும் என்ற கருமம் — எதுவும்
கைத்திறனைக் காட்ட வரும் வாய்ப்பு.
- சாகும்வரை சேவைகள் செய் நண்பன் — உமது
தேகத்தைக் காப்பாற்றும் தம்பி.
- கல்விமினைக் கைவிடாதீர் தம்பி — என்றும்
வெல்லும் வழி காட்டும் ஒளி, கல்வி.
- கோபத்தை ஆட்கொள்ள வேண்டும் — தம்பி
ஆபத்தைத் தரும் எதிரி, கோபம்.
- செய்தொழிலின் முறைமைகளை என்றும் — உங்கள்
கைகள் போல் கருதிடுவீர் தம்பி.
- காந்திக் கிழவரைப் போல் நீரும் — சிரித்து
சாந்தமாய்ப் பேசிடுவீர் தம்பி.
- எமைப் பெற்றோர் இருவரையும் கொந்து — தம்பி
இமைப் பொழுதும் திட்டிடுதல் பாவம்.
- எண் எழுத்துப் படிப்பித்தவர்கள் — எங்கள்
கண்களைப்போல் காண வைத்தோர் தம்பி.
- மண வாழ்க்கை மணந்தோர்க்கே தம்பி — பெரும்
குணம் உள்ளோர் காத்திருப்பர் தம்பி.

- புகழ், தானாய்த் தேடி வரும் தம்பி
கிகழ் காலம் செய்திடின், நற் சேவை. — காமோர்
- வாக்குறுதி காப்பாற்ற வேண்டும்
நாக்கினிலே பிறப்பதுவே நாணயம். — தம்பி
- பணம், உலகில் பெரியதொரு கருவி
குணம் உள்ளோர் பணம் படைத்தோர் தம்பி. — ஆனூல்
- கித்திரையோ வராவிடின், இரவில்
புத்தகத்தைப் படித்திடுவீர் தம்பி. — ஓர் நற்
- பிள்ளைகளை எல்லை இன்றிப் பெற்றால்
கள்ளிகள் போல் பலம் இழப்பர் தம்பி. — பெண்கள்
- பொறுமைதனைக் கடைப்பிடிப்பீர் தம்பி
சுறுக்கில் வரும் வெற்றிகளோ சிலவே. — வாழ்வில்
- புத்திமதி சொல்வதுவோ சுலபம்
சித்திவரச் செய்வது தான் கடினம். — தம்பி
- புழு கு வழி, குண்டுகளைப் போலே
விழுத்துதற்கே குழிகள் பல தோண்டும். — தம்பி
- நல்லதொரு உத்தமரைத் தேடி
தொல்லைதீர்க்கும் தலைவராய்க் கொள்வீர். — தம்பி
- பழி வாங்கல் எம் பொறுப்பே அன்று
வழிகாட்டும் ஆண்டவனின் கடமை. — அதுவோ
- கவியாண வட்டம் புகும் நேரம்
வலிய வரும் சீதனத்தை வாங்கும். — தம்பி
- தோள் தட்டிக் கண்டித்தல் வேண்டாம்
ஆள் அன்று, அவர் கடையே பிழையாம். — தம்பி
- சரித்திரமும் சாத்திரமும் தம்பி
தரித்திரத்தை உருவாக்கும் தடைகள். — என்றும்
- இன்றே எம் வாழ்க்கையின் எல்லை
இன்றே நாம் கண்டிடுவோம் அமைதி. — என்று

எம் அரங்கின் ஆரம்ப விழா இதனில் முடிந்து ஒழிந்து
செம்மை உற்ற நிகழ்ச்சிகளில் சேராமல் இருப்பவையில்
அம்புகள் போல் வளிமை உள்ள அழகான வார்த்தைகளைத்
தம்முடைய திறமைகள் தமைப் பாய்ச்சித் தித்திக்கும்
பன்மை நயக் கவிதைகளாய்ப் பாடிவரும் பாவலர்கள்.
முன்னாள் என் சகபாடி முருகையன்; மற்று இருவர்
சில்லையூர்ச் சொற் செல்வன்; சிறுவரின் சத்தியசீலன்
நல் கவிஞர் பா அமுதால் நாம் மகிழ்வோம், சபையோரே.

* * *

முத்துப் போல் பாட்டு எழுதும் முற்போக்கு முருகையா,
சித்தர்கள் போல் ஆழச் சிந்திக்கும் முருகையா,
பா யாக்கும் வித்தைதனைப் பண்டிதர்போல் கற்று அறிந்து
விஞ்ஞானக் கவிதைகளை விளக்கத்துடன் தருவோய்!
அஞ்ஞானக் கடவினிலுள் அமிழ்ந்து இருந்து கவி எழுதித்
தீர்ப்பேனின் அறிமுகங்கள் தேவை தானு, உனக்கு?
அவையினிலே சுவைஞர்கள் ஆயிரம் பேர் உனக்கு இருப்பர்.
தயை செய்து குதித்து எழுந்து தந்திடு உன் கவிதைகளை!

* * *

முருகையன் பக்கத்தே துருப் பிடியாப் பட்டு உடுத்துத்
திரு மாதின் தனயனைப் போல் வீற்றிருக்கும் வீரவனே,
சில்லையூர்ச் செல்வந்தா, சிறப்பு உள்ள தாய் பக்தா,
இயற்கையாம் கவிஞர்கள் இலங்கையிலே உண்டு என்றால்
பயம் இன்றி நான் இன்று பகர்ந்திடுவேன், நீ அவரின்
முடிதடா மன்னர்கோன், முதிர்வு உடைய மணி, என்று.
நடிப்புக்கள், நல் இசைகள், நாடகமும் செய்பவனே,
அடுத்து உன்னை அழைக்கின்றேன், அளிப்பாய் உன் அமுதத்தை!

* * *

வீட்டில் நல் விருந்து உண்ணும் போதினிலே நான் பயிலும்
கோட்பாடு ஒன்று உண்டு; கூடிய நல் விருப்பு உடைய
சாப்பாட்டுச் சாமானைச் சுவைப்பதுவோ கடைசியினில்.
மேற் சொன்ன கோட்பாட்டை மேடையிலும் கடைப்பிடித்து
நான் இப்போ பா அளிக்க நாடுகிறேன், பா என்னும்
தேன் இனிக்கும் புத்தகத்தைத் தந்து அளித்த டாவன்னு
சத்தியசீலன், முதிர்ந்த சரித்திரத்தான், சிறுவர் நூல்
வித்தையினில் வெற்றி கண்ட விற்பன்னன், உன்தனையே!

கேட்டீர்கள், சபையோரே, காதாரக் கேட்டீர்கள்;
பாட்டுக்கள் யாப்பதிலே பாண்டித்யம் பெற்றவர்கள்
மூவேந்தர், முன்னோடிப் பாடவேந்தர் தம்முடைய
பாக்கோவைப் படைப்புகளைக் காதாரக் கேட்டீர்கள்.
நற் படைப்பைக் கண்டிட்டால் நாங்களெல்லாம் குதூகலித்துச்
சொற் படைப்புக்கள் மேலும் சேர்ந்திடவே வழி வகுக்கும்
உணர்ச்சி கொள் தமிழர்கள், ஊக்குவிக்கும் தமிழர் எனக்
கணம் கூடச் சுவைக்காமல் கரகோசம் செய்திடுவீர்!

* * *

[24-10-69 தினம் கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அரங்கு எனும் நூலாசிரியர் தலைவராகவும் சின்னையா சிவநேசன் செயலாளராக வழிநடந்த கலைக் கழகத்தின் ஆரம்பவிழாவில் நடந்த கவியரங்கில் தலைமை தாங்கியபோது நூலாசிரியர் ஆக்கிப் பாடிய கவிதைகள்]

பசிபோக்கக் காத்திருக்கும் கிராமத்துப் பெண் ஒருத்தி [1951]

“வேலைசெய்யப் போன மச்சான் வீட்டை வரவில்லையடி,
பாலைவனம் போலை இந்தப் பூப் பொசுக்கும் துரியன் பார்!
காலையிலே குடிச்சதுவோ கஞ்சி ஒரு சிரட்டையடி,
மாலை மட்டும் உறுவாரோ, மச்சான் தான் பசியோடே?

“மாதே, மா மயில் இனமே, மாமி தந்த மாம்பழமே,
தேனே, என் தமிழ்க் குயிலே, தெவிட்டாத கருப்பணியே,
ஊனேதான் ஒரு நிமிடம் உணைக் காணுக் கண்... என்பார்;
தானேதான் தவிக்கிறதோ, தனி ஆளாய்த் தோட்டத்தே?

“கன்னிப் பெண்ணாய் இருந்த காலத்தே, கண் சிமிட்டித்
தென்னன் தோப்பில், தனியே, தித்திப்பாய்க் கதை சொல்லி,
என் கண்ணே, கற்பகமே, என்றும் உணைப் பிரியேன், நான்...
என்றெல்லாம் சொன்ன மச்சான் இன்னும் வரவில்லையடி!

“காத்திருந்து கட்டி என்னைக் காதலிச்சுக் கவனிச்சுப்
பாத்திருப்பாய், என் வெல்லப் பணங்கட்டி, உன்னை நான்
கணங்கூடத் தவிக்கவிடேன், காத்தவராயர் ஆனை,
பிணம் ஆவேன் என்றாரே, பிரிந்திட்டால்! என்னவோடி?

“ஆத்தடியில் கைப் பிடித்த ஆசை மச்சானைக் காணக்
காத்திருந்து களைச்சிட்டேன், கால் இரண்டும் நோருதடி!
நேத்தும்...அவர்...பொன்னம்மா...ஈ...அப்ப...போ...பிறகு...
பாத்திடுவோம். வா, மச்சான்! பசிக்கிறதோ? ஏன் கணக்கம்?”

ஆண்டவனே.....ஆண்டவனே.....
ஆண்டவனே, எமை ஆள்பவனே,
மீண்டும் உமை நாம் வேண்டுகிறோம்,
ஆண்டவனே, எமை ஆள்பவனே!

சாந்தி தாரும் ஆண்டவனே,
சந்தோசம் தாரும் ஆண்டவனே,
வேந்தர் வேந்தே, ஆண்டவனே,
சாந்தி தாரும் ஆண்டவனே!

ஆண்டவனே.....ஆண்டவனே....
ஆண்டவனே, எமை ஆள்பவனே,
மீண்டும் உமை நாம் வேண்டுகிறோம்,
ஆண்டவனே, எமை ஆள்பவனே!

நோய் இல்லாத வாழ்வைத் தாரும்
நுண்ணியமாய் எமை ஆள்பவனே,
தாயைப் போன்ற ஆண்டவனே,
தாபரிக்கும் எம் ஆண்டவனே!

ஆண்டவனே.....ஆண்டவனே....
ஆண்டவனே, எமை ஆள்பவனே,
மீண்டும் உமை நாம் வேண்டுகிறோம்,
ஆண்டவனே, எமை ஆள்பவனே!

தீராத நல்ஆசை எல்லாம்
தீர்த்து வையும், ஆண்டவனே!
பேராணந்தம் தாரும் ஐயா,
பீதிகள் போக்கி, ஆண்டவனே!

ஆண்டவனே.....ஆண்டவனே...
ஆண்டவனே, எமை ஆள்பவனே,
மீண்டும் உமை நாம் வேண்டுகிறோம்,
ஆண்டவனே, எமை ஆள்பவனே!

பொறுப்பீர், எங்கள் ஆண்டவனே,
பிழைகளை எல்லாம், ஆண்டவனே!
சிறுவர், நாங்கள், ஆண்டவனே,
சீர்மை அடைவோம், ஆண்டவனே!

ஆண்டவனே.... ஆண்டவனே....
ஆண்டவனே, எமை ஆள்பவனே,
மீண்டும் உமை நாம் வேண்டுகிறோம்,
ஆண்டவனே, எமை ஆள்பனே!

சாந்தி தாரும், ஆண்டவனே,
சந்தோசம் தாரும், ஆண்டவனே!
சாந்தி தாரும், ஆண்டவனே,
சந்தோசம் தாரும், ஆண்டவனே!!

[திருநாட்டில் தன்னந் தனியனாக நான்கு வருடம் உற்பத்திப் பொறியியல், பரிபாலனப் பேராசிரியராகச் சேவைசெய்த காலத்தில் எழுதிப் பின் நாளில் விரும்பிப்பாடும் தேவாரம்]

பிரியாவிடை விருந்தினர்கள் [1984]

நீல்லாரும் வந்தார்கள்,
அல்லாரும் வந்தார்கள்.
வல்லாரும் வந்தார்கள்,
மெல்லாரும் வந்தார்கள்.
கல்லாரும் வந்தார்கள்,
கற்காரும் வந்தார்கள்.
செல்லாரும் வந்தார்கள்,
நில்லாரும் வந்தார்கள்.
பல்லாலே பல்லக்கில்
வைப்பாரும் வந்தார்கள்,
சொல்லாலும் நல்லெண்ணம்
நல்காரும் வந்தார்கள்.
புல் கூட, என்றொரு நாள்,
பல் குத்த வரும் என்று
எல்லாரும் நல்லார் என்று
இன்பமாய் உபசரித்தேன்.

[திருநாட்டை விட்டு பேர்மிங்காம் திரும்பும்போது நூலாசிரியர் அளித்த பிரியாவிடை விருந்தின்பின் சில சுழிப்புக்களினால் சிறு அளவு சிலருடன் விரக்தி ஏற்பட்டபோது எழுதிய கவிதை]

கந்தனிடம் வேண்டுவது [1983]

நீந்தனே உம்மைக் கண்களில் நிறுத்தி
வந்தனை செய்து வாழ்த்துவோம்; எமது
சிந்தனை எல்லாம் சீர்மையை அடைந்து
விந்தைகள் செய்யும் விந்தைகள் அளிப்பீர்.

விண்ணினை வென்ற வேலனே உமது
பண்பும், புன்னகைப் பால் வடி முகமும்
கண்டு எம் பயங்கள் காற்றுடன் பறக்கக்
கண்ணினில் நிலைக்கும் காட்சி தந்து அருள்வீர்.

அடிப்படைத் தேவைகள் [1986]

ஆண்டவனே நாங்கள் அன்புடனே
வேண்டுகிறோம் உங்கள் அடி வணங்கி.

புசிக்க உணவும் எமை மூட
தகுந்த உடையும் தர வேண்டும்.
வசிக்க இடமும் வல் நோய்கள்
வருத்தா உடலும் தர வேண்டும்.
பெற்றோர், சிறுரின் பேரன்பும்
உற்றார் தயவும் தர வேண்டும்.
கட்டுப் பாடும் பகுத்தறிவும்
கற்க நூலும் தர வேண்டும்.
எமது சொந்தச் செந்தமிழும்
சமயம், கலைகள், இவை எல்லாம்
நிலைத்து நிற்க வழி வேண்டும்
தலைவா, முதல்வா, ஆண்டவனே.
எம்மை நாமே பேணித் தன்
நம்பிக்கையும் வல்லமையும்
அயலாருக்கும் மற்றவர்க்கும்
செயலால் சேவை செய்திடவே
நற்குணம், உறுதி, தந்திடுவீர்
சற்குணம் படைத்த சர்வேசா.

ஆண்டவனே நாங்கள் அன்புடனே
வேண்டுகிறோம் உங்கள் அடி வணங்கி.

புதுமையும் புரட்சியும்

[1975]

நீனம் தினம் மயிரைத் திருகனை வளைவாய்
பணயதன் ஈக்கில் பின்னுவதைப் போல்
தனை அலங்காரம் செய்திடும் ஓர் பெண்,
ஒரு தினம் மயிரை உச்சியில் முடிந்து
திருவிழா நாளில் தேரினைப் போன்று
பெரியதாய், உயர்த்தித் தூக்கிக் கட்டுதல்
புதுமையை உணர்த்தும் படிவம் ஒன்று என்க.

தினம் தினம் மயிரைத் திருமகள் போன்று
பிரித்து இழுத்துப் பொட்டிடும் ஓர் பெண்,
ஒரு தினம் மயிரை ஒட்டவே நறுக்கி
உருவம் மாறி, ஊரார் வியக்கப்
பரட்டையாய் விட்டுப் பரிஸ் நகர்ப் பெண்போல்
இரவிலும் பகல் என எங்கும் திரிதல்
புரட்சியின் இலக்கணப் படிவம் ஒன்று என்க.

புதுமை என்பது மெதுவாய்ப் புதுப்பது.
புரட்சி, வெகுண்டு, புரண்டு பிறப்பது.
புரட்சி, புதுமை, இரண்டையும் இப்படி
இலக்கணம் வகுத்து இலகுவாய் விளக்கினோம்.

வானவில் கொண்ட மாறர்கலை யரங்கம்
தேனமுதாகிய கவிதைசெய் தமிழில்
பேரவை கூட்டி, சென்ற பீட்டரின் மன்றில்
பிரியமாய், புதுமையும் புரட்சியும் செய்திட
வருக எம் அதிதியாய், தருக உம் ஊக்கம்
என்றனர். வந்தேன். என் ஆசியும் தந்தேன்.

[கொழும்பில் சென்ற பீட்டர் கல்லூரி மண்டபத்தில்
05-09-75 வெள்ளியன்று, மாறர்கலை யரங்கத்தினர்
புதுமையும் புரட்சியும் என்னும் தலைப்பில் நடாத்திய
கவிதைக் கருத்தரங்கிற்கு முதலாவது அதிதியாகச்
சென்று தொடக்கி வைத்துப் படித்த கவிதை]

மகரிஷி மகேஸ் யோகி [1975]

மகரிஷி மகேஸ் யோகி, அவரோ
மனிதரின் மத்தியில் மாபெரும் ஞானி.
பகலவன் போலே, போதணையாலே
செகத்தினர் செழிக்கச் செய்திடும் சோதி.

பாரத நாட்டினில் பிறந்தார். இன்று
சேர்மதியானார் செகம் முழுதுக்கும்.
ஆர் அவர் போலே, ஆண்டு சேர் அயர்வை
வேரினில் வைத்தே வெட்டி ஒழிப்பார்?

சிருஷ்டி விவேக வேத இயலைச்
சீர் செய்து தந்தார், பேதம் இல்லார்.
திருஷ்டித் தியானம், தினமும் மனதின்
தடைகளைத் தகர்த்திட முறைகள் செய்தார்.

உலகினில் எவரும் உண்மை அறிவின்
உயர் நிலை எய்திட வழி வகுத்தார்.
பல வகை அமைதி பெருகிடுவதற்குத்
துயர் போக்கும் திட்டங்களைத் தந்தார்.

அவரது அடியார் ஆயிரம் படியாய்
அன்பு, அமைதியைப் பேணுவதாலே
நவயுகம் ஒன்று காளை விடிந்திடத்
தன்னிகர் அற்றேன் தானினைத் துதிப்போம்.

மகரிஷி மகேஸ் யோகி, அவரோ
மனிதரின் மத்தியில் மாபெரும் ஞானி.
பகலவன் போலே, போதணையாலே
செகத்தினர் செழிக்கச் செய்திடும் சோதி.

[1970 களின் முன் வருடங்களில் மகரிஷியின் Transcendental Meditation (TM), Science of Creative Intelligence (SCI) வழக்கங்களுக்கு ஈழத்தில் அறிமுகப் படுத்தப் பட்டு பின்னர் மகரிஷியை நேரிலேயே சந்தித்து, அம்முறைகளின் பலாபலன்களைச் சில வருடங்கள் கண்டு அறிந்த அனுபவத்துடன் எழுதப் பட்டது, மேலே தரப்பட்டிருக்கும் பாடல்]

பெற்றோரும் பிறப்பும் உடன் பிறந்தாரும்: 1881

பத்துப் பத்து ஆண்டுமுன் பாரத நாட்டினில்
சித்திரைத் திங்களில் சுப்புரத்தினம்
என்னும் ஓர் குழந்தை இலக்குமித் தாயின்
கின்னதாம் மகனாய்ச் சுப்பராயன், பெண்
சிவகாமசுந்தரி, இவர்களின் பின்னே
தவப் பிதா கனக சபை முதலிக்குப்
புதுவை நகரிலோர் புதன் தின இரவில்
புதுமை வழியில் புரட்சியாய்ப் பாடிட
இராசாம்பாளின் இனைய அண்ணளாய்
வருகை தந்தது, அவ் வணிகர் வீட்டில்.

பிள்ளைப் பருவமும் புலமைக் கல்வியும் : 1895-1908

பத்து வயதினில் பாடல் புனையவும்
முத்தமிழ் ஆற்றலும் மொழிப் பற்றுடனும்
வித்துவான் பெரியசாமி முதுவர்,
பத்தர் பங்காரு சித்தாந்தக் கவி,
விருத்தியைத் தொடக்கிய திருப்புகளிசாமி,
அத்தகை பேரிடம் வித்தைகள் கற்று,
மாகாண முதல் மாணவர் என்ற
சாகாப் புகழைத் தரித்தார், சுப்பு.

பாரதியின் நட்பும் பழகு தமிழ் பயிற்சியும் : 1908

(வேறு) வேணு நாயகரின் மண வீட்டினில் பாரதியைக்
காணும் பேறுபெற்றுக் கனிப்புற்ற இளம் புலவர்
பழகு தமிழினிலே பா ஆற்றும் முடிவு எடுத்தார்;
அழகாய் பாரதியார் ஆக்கிய நாட்டுப் பாட்டைப்
பாடிக் காட்டி அன்னார் பாரதியின் மனம் புகுந்தார்;
ஊடியே புலவரிடம், இலக்கணம் பாரதி கற்றார்.
கூடியே செயலாற்றினர், குறைந்தது பத்தாண்டுகள்;
நாடிப் “பாரதிதாசன்” நாமம் ஏற்றார், புலவர்.

தமிழ் ஆசிரியர் பதவி : 1909-1946

கல்வி அதிகாரி கையாரின் உதவியுடன் நல்லாசிரியனாகி நாட்டினிலே தமிழ் வளர்த்து எல்லாமாய் முப்பத் தேழாண்டுகள் உழைத்து நல்ல பெயருடனே நாற்பத்தாறில் ஓய்ந்தார்.

அரசியலில் அடிவைத்தல் : 1910-1916

(வேறு) வரதராசலு டாக்டர், திரு. வ.வே.சு. போன்றோர், அரவிந்தர், பாரதியார், ஆகியவர்களுக்குப் புகலிடமும் கொடுத்துப் போசனமும் அளித்து நகர்காவல், சீ. ஐ. உ., நபர்களிடமிருந்து கவனமாய்க் காத்துக் காப்பாற்றும் நாளில் சிவபதத்தை அடைந்தார், நம் சுப்புவின் நற் தந்தை.

ஆரம்ப எழுத்துக்களும் புனைபெயர்களும் : 1918

பாரதியின் மிக நெருக்கப் பழக்கத்தினால், புலவர் ஆரம்ப காலமுதல் பாரதநாட்டினிலே சாதிமதம், பேதங்கள், சச்சரவுகள், சோவி, ஏதும் வேண்டாம் என்ற எண்ணத்துடன், உறைக்கக் கிண்டல் காரன் என்றும், கே. எஸ். ஆர்., கிறிஸ்தவர்கள், கண்டெழுதுவோன், கே. எஸ். பாரதிதாசன், இவைகள் போன்ற புனை பெயர்களிலே ஊன்றியநற் கருத்துத் தோன்றியவா நே விகடம் தூண்டிவிட்டு எழுதினார்.

அறப் போரில் பங்கும் சிறையும் : 1919-1920

(வேறு) திருப்புவணியில் புலவர் தீழுட்டும் ஆசானாய் இருக்கையிலே பிரான்சின் அரசுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டார் என்று சொல்லிச் சிறையினிலே ஏழ்நான்கு வயதிலே ஐந்துகால் வருடங்கள் வாடியபின் வெழிவந்து அரசாங்கம் பிழை என்று கிருபித்துப் பழி நீங்கி அறப்போரில் பங்கேற்றுத் தன் தோளில் கதர்த்துணியைச் சுமந்திட்டு கால்நோகத்தெருத்தெருவாய் விதம்விதமாய் உழைத்திட்டார் இதயத்தால் அறப் போரில்.

மணமும் மக்கட்பேறும் : 1920 - 1933

அறப்போரில் பங்கேற்ற ஆண்டினிலே பாவேந்தர் துறந்தார்போல் இருந்திட்ட தனிவாழ்க்கையை மாற்றிச் சிறப்புடனே இல்லமைத்துச் செந்தமிழ்ச்சேவைக்குதவ உறவொன்றைத் தேடியொரு இல்லாளைத் தேர்ந்தெடுத்தார். புகழ்படைத்த பெருமாதூர் (புவனகிரி) பரதேசியர் மகள் பழனி அம்மையரை மணம்செய்த பாவேந்தர் சரகவதி என்கின்ற செளந்தரியப் பெண் மகவைப் பரவசத்துடன் அணைத்தார், பாரதியார் இவ்வுலகை விடுத்து நல் மேலுலகை விபத்தொன்றால் சென்றடைந்த அடுத்தகிழமை தனிலே, ஆனந்தம் பொங்கிடவே.

இருபத்தெட்டாம் வருடம் ஈ.வே.ரா. இயக்கத்தில் பெரியாருடன் இணைந்த பேராண்டில் ஆண்மகனார் கோபதி (மன்னர் மன்னன்) சோபனமாய்ப் பிறந்திட்டார். ஆண்டுக்கள் மூன்றின்பின் அதற்கடுத்த (பெண்) மகவும் மீண்டும் ஈராண்டின்பின் முன்றுவது (பெண்) மகவும் பிறந்து வசந்தா (வேனில்), பின்னைய (எழுபதிலே இறந்த) சேய் ரமணி என்றும் பெயர்களை ஏற்றார்கள்.

இலக்கியப் பணி (முதல் கட்டம்) : 1922-1926

இந்தக் கட்டத்தினிலே இனிமைசேர் பாடல்கள், சிந்தனையைத் தூண்டிவிடும் சிறப்பான கட்டுரைகள், சொந்தமாம் பாணியிலே தூடான கருத்துக்கள் தந்திடும் கதைகள் பல தமையெழுதிப் பாவேந்தர் தேசசேவகன், சுதேசமித்திரன், துய்ப்ளேச்சு, தேசபக்தன், மற்றும் தேசோபகாரி, சுதேச மித்திரன், புதுவைக் கலைமகள், மற்றும் ஆனந்தபோதினி பத்திரிகை இதழ்களிலே பலதடவை பதிப்பித்தார்.

பெரியாருடன் இணைதலும் குடும்பக் கட்டுப்பாடுப் பாடலும்: 1928-1929

தன்மான இயக்கத்தின் தனித்தலைவர் ஈ.வே.ரா. வின் மக்கள் அணியினிலே விரும்பித் தான் சேர்ந்திணைந்து புகுத்தறிவுக் கொள்கைகளைப் பாவலரும் மேற்கொண்டார். வெகு திடமாய்த் “திருமணத்தில் வேண்டாம் தாலி” என்றார். “பன்றிகளின் குட்டிகள் போல், பல மக்கள் பெறவேண்டாம்” என்றிசைத்துப் பிரசுரித்த இப்புவி முதற் கவி ஆனார்.

முதல் பாடல் நூல்களும் புதுவை முரசும் : 1930- 32

பாரதியின் பாடல்கள் பலவற்றைப் பாவேந்தர் சேரத் தொகுத்து நூல் சிலவற்றை வெளியிட்டார். தன்னுடைய கட்டுரைகள், தனிப்பாடல்கள் கதைகள், பின்னருமே குடியரசு, பகுத்தறிவு ஏடுகளில் வந்த இக் காலத்தில் வசந்தாவின் பிறப்புடன், முன் வந்து “புதுவைமுரசு” வார இதழ் ஆசிரியர் பொறுப்பினையும் கையேற்றுப் பொதுப்பணியைத் தொடர்ந்திட்டுச் சிறுநூல்கள் வெளியிட்டுச் சிந்தாமணி நாடகத்தை எழுதிப் பின் நெறிசெய்து ஏனையோர் நாடகமும் பழுதில்லாமல் நடக்கப் பாட்டெழுதியும் கொடுத்தார்.

நாத்திகப் பிரகடனம் : 1933

சிங்காரவேலரினால் சென்னைமீலே நடந்திட்ட மங்காத புகழ் ஒயிட்சு மானாட்டில் பாவேந்தர் “நான் ஓர் கிரந்தரமான நாத்திகள்” என்றெழுதித் தான் ஓர் புரட்சி நபர் தான் என்று கிருபித்தார்.

மேலும் இலக்கியப் பணி : 1934-1938

மாமல்ல புரத்துக்கு முழுநிலாப் பட கில் சென்று “மாமல்லபுரசு செலவு” மதியூட்டும் பா தந்தார். “இரணியன்” நாடகத்தை இணையற்ற நெறிசேரப் பெரியாரின் தலைமையிலே பெரும் வெற்றியுடன் கொணர்ந்தார். பாரதத்தின் ஆதிமுதல் பாட்டேடு எனத் திகழ்ந்த “பாரதி கவிதாமண்டலம்” பாவிதழை முன் கொணர்ந்தார். தேசிகரரசனது தேனமுதக் கதையினைக் கூர் ஊசியினால் ஓசைதரும் இசைத்தட்டில் பதிவுசெய்தார். முப்பத்து ஏழினிலே முதற் பதிப்பு “புரட்சிக்கவி” ஒப்பற்ற காவியத்தை உருவாக்கிப் பதிப்பித்தார். “பாலாமணி” படத்துக்குப் பாடல், கதை, பேச்செழுதி மேலான நடிகருடன் மேடையேற்றி மகிழ்ந்தார். “பாரதிதாசன் கவிதை”ப் பாடல்கள் முதற் தொகுதி ஆருயிர் குருசாமி அன்பர்கள் பதிப்பித்தார். “தன்மான இயக்கத்தின் தனக்கொப்பற்ற பாவலர்” என்னும் புகழ் நாமத்தை இன்புடன் பெரியார் தூட்டத் தமிழரசு இதழினிலே தொடர்ந்தேர்ச்சியாய் எழுதி “தமிழுக் கழு தென்று பேர்...” தொடங்கிவரும் பா சமைத்தார்.

திரைப் பட எழுத்தோவியங்கள் : 1937-1952

(வேறு)

“ஆயிரம் தலை வாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி”,
பாய்கின்ற “பக்காத் திருடன், பாலாமணி”,
“சதி சுலோசனா”, “கவி காள மேகம்”, மற்றும் “வகையா
பதி” போன்ற, பார்வையாளர் பெரிதுவந்த,
திரைப் படங்கள் உருவாக்குதற்கு நற் கதைகள்,
உரையாடல், பாடல், உறைக்க எழுதியன்னார்
தாய்மொழிக்குச் செய்த தரமான சேவையெல்லாம்
நாய் காட்டும் நன்றியைப்போலநன்றே செய்தார்.

புதுவைப் பெருமாள்கோயில் தெரு
வீட்டை வாங்கல் : 1945

(வேறு)

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாற்பத்தைத் தாம்ஆண்டு
ஓய்வெடுக்க ஓராண்டே உபாத்தியத்தில் மிகுந்திருக்க
அரசாங்கம் பின்னாலில் அரசுடமை ஆக்கி அவர்
நினைவில் காட் சிக்கூடம், நூலகமும் கிறுவிவைத்த
பெருமாள் கோ யில்தெரு தொண் ணுற்றைந்தாம் எண்ணுள்ள
கிருகத்தைப் புதுவையிலே கொண்டார் கம் பாவேந்தர்.

புரட்சிக்கவிஞர் பட்டமும்
அறிஞர் அண்ணாவின் பொற்கிழியும் : 1946

(வேறு)

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து நாற்பத்தாறு
அன்னாரின் வாழ்க்கையிலே முக்கிய ஆண்டு.
அவ்வாண்டே “முல்லை” இதழ் ஆரம்பித்தும்
“அமைதி”யெனும் நாடகம் ஆடப்பட்டும்
பாவேந்தர் “புரட்சிக்கவி” என்று போற்றப்
பட்டும் சோமசுந்தரப் பாரதியால்
பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டும் அண்ணா
இட்டுத் தந்த பொற்கிழி இருபத்தைத்
தாயிரம் பொன் பெற்றதுவும் தமிழகத்து
மூதறிஞர் வாழ்த்தியதும் முப்பத்தேழு
ஆண்டுகள் பின் ஆசிரியர் பதவிதன்னை
இணைப்பாறத் துறந்ததுவும் இந்தவாண்டே.

பாடல்கள், கவிதைகளைப் பிரசுரித்தும்
 நாடகங்கள் பல எழுதி நடப்பித்தும்
 காவியங்கள் பல செதுக்கிப் பதிப்பித்தும்
 பாரதிக்குத் தோள் கொடுத்துப் பணி செய்தும்
 தனி முறையில் பழகுதமிழ் தாபரித்தும்
 சினிமா முன்னேறுதற்குக் கை கொடுத்தும்
 அரசியலில் பணியேற்று அர்ப்பணித்தும்
 புரட்சியினால் தமிழ் எழுத்தைப் புதுப்பித்தும்,
 இரந்திடினும் திருடுதல் ஈனமென்றும்
 சாதி மதப் பிரிவினைகள் சதியென்றும்
 மேதினியில் தாய்க்குலமே மேலென்றும்
 தாய்மொழியே கல்விக்குத் தகுமென்றும்
 சேய்மொழிகள் சேர் மொழிகளே என்றும்
 சுதந்திரம் எம் பிறப்புரிமையே என்றும்
 பகுத்தறிவே தமிழரின் வேதங்களென்றும்
 தமிழ்மொழியே உலகின் முதன் மொழியென்றும்
 தமிழ் இளைஞர் நாடாளும் புலிகளென்றும்
 காதல்தான் தமிழ்க் குலத்தின் கால்களென்றும்
 ஓதலினால் மக்களுயர் வாரென்றும்
 படிப்பிற்குப் பசிக்கொடுமை பகையென்றும்
 அடிமைகளாய்க் கணமும் வாழோமென்றும்
 அறிவால்தான் உலகத்தை ஆள்வதென்றும்
 வறுமையெனும் பேயினை மாய்ப் போமென்றும்
 பிறர்க்கைப்பைக் காதலில் போடோமென்றும்
 மதம், மக்கள் கீழ் கிளைசேர் மடுவென்றும்
 இதயமே ஆண்டவனின் இல்லம் என்றும்
 தொழிலாளி தேசத்தின் தளம் என்றும்
 அழிந்திடினும் தமிழ் மானம் பெரிதென்றும்
 விழுந்தாலும் விறுக்கென மனதைத் தேற்றி
 எழுந்து நெஞ்சம் முன்வைத்தல் வேண்டுகென்றும்
 தேர் பார்க்கத் திருவாரூர் போகவேண்டாம்;
 ஆர் இல்லத் திலும் ஈசர் உள்ளாரென்றும்
 அறியாமை மக்களின் அழி தீ யென்றும்
 குறிவைத்து அதை முன்அணைப் போமென்றும்
 சிலை வணக்கம் தமிழரின் சினி நோயென்றும்
 கலையே எம் வாழ்வின் திசை காட்டியென்றும்....
 பயமின்றிக் குத்தாசிப் பேனாவினால்
 கயமைகளைக் கிளறி வெளிக் காட்டி வைத்த
 பாரதிதாசனை என்றும் பார் போற்றும்,
 வீரப் புலவன் என்று வியந்து !

புதுவைச் சட்டமன்ற அவைத்தலைமை : 1955 (வேறு)

ஆட்சிமொழிக் குழுவுக்கு ஐம்பத்து நாலிலே தலைநாங்கிக் காட்டியதால் அரசியலும் கைதேர்ந்த கலையே தானென்று மற்றுண்டு புதுவையினில் சட்டசபை மன்றத் தேர்தலிலே வெற்றியுற்று அவைத் தலைமை வேறேற்றார் எமது பாவேந்தர்.

இராசாசியின் பொன்னுடையும் கேடயமும் : 1962 (வேறு)

இராசாசியைக் கவிஞர் சிலதடவை கொள்கைகளில் திராவிடருக் கெதிரென்று தீ பறக்கக் கடிந்ததண்டு. அறுபத்து இரண்டினிலே அவர்களிடையே இருந்த கிறுக்கெல்லாம் இராசாசி கேடயமும் பொன்னுடையும் சங்கத்தின் எழுத்தாளர் சார்பினிலே அளித்த அன்றே எங்கோ சென் ரெழிந்திடவே எல்லாரும் மகிழ்ந்தனரே.

பாரதி வரலாற்றுத் திரைப்பட முயற்சி : 1963-1964 (வேறு)

பல நூல்கள், காப்பியங்கள் பாவேந்தர் பதிப்பித்து வந்த நாளில் பாரதியார் வரலாற்றுப் படமொன்றை வெளியேற்றப் பிரயாசித்துச் சில நாளில் பெரு வெண்ணை சினிமாவில் திரண்டுவிடும் என்ற காலை சென்னைநகர் சிகிச்சைமனை செங்கவிஞர் சேர்ப்பாலே சோம்பியதே!

மறைவும் நினைவுச் சின்னங்கள் முதலியனவையும் : 1964-1972

அறுபத்து நான்கினில் ஏப்பிரில் இருபத்தொன்றில் தமிழ்க் கவிகள் அரசன்போல் வாழ்ந்துவந்த பாவலர், தம் பேனாவை மூடிவிட்டார். மறுதினமே புதுவைநகர்க் கடற்கரையில் மக்கள் பேரணி முன்னர் மௌனியவரின் உடலை அடக்கமிட்டு, மறுவாண்டில் இடுகாட்டில் நகராட்சிக் குழுவினர்கள் பாவேந்தர் நினைவுக்கோர் மண்டபத்தை கிறுவியபின் ஐந்து ஆண்டில் கவிஞரது பிசிராந்தை நாடகநூல் மிக விரும்பும் சாகித்திய அகாதமியின் முதற் பரிசை வென்றுவிட மகள் ரமணி மறைந்தவரைப் பின்தொடர எழுபத்தோர் ஆண்டுமுதல் பிறந்தநாள் பெருமையினை அரசினரால் பின்னாண்டு கொண்டாடப் புதுவையிலே முன்வாழ்ந்த பெருமாள்கோ மில் இல்லம் அரசேற்றுச் சிறந்தவொரு நினைச் சின்னம் நூலகமும் கூடமும் கிறுவவைத்துச் சிலையொன்றும் அடுத்தாண்டில் புதுவையிலே அரசினரே திறந்துவிடப் பாவேந்தர் பாரதத்தில் மட்டுமல்ல, தமிழர்கள் வாழிடம் பாரெங்கும் நின்று எங்கள் நினைவினிலே புரட்சி செய்வார்!

புதுமையானதோர் புரட்சி தேவை [1975]

புதுமையானதோர் புரட்சிச் சேவை —
அதுவே நாங்கள் ஆற்றிடல் தேவை.

ஈழத்தின் பெரும் ஈனத் தடங்கல்
பாழ் தரும் பொருளாதார முடங்கல்.
பொருள் முடைப் பிரச்சினை என்றும் நாங்கள்
பொருத வேண்டிய பொதுப்படை எதிரி.
காற்பத்தெட்டில் காமடை சுதந்திரம்
ஏற்றத் தாழ்வினை எம்மிடை தந்தது.
ஏற்றத் தாழ்வினை மாற்றி அமைப்பதை
வேற்றுமை இன்றி ஆற்றிடல் வேண்டும்.

பல்வகைக் கலைகளின் பாவனை பெற்று
வல்லமை படைத்த வடகிழக்கு இலங்கையார்,
தொன்குடிப் பிறந்தோர், தடந்தோள் உடையோர்,
இன்னொரு பிரச்சினை இன்னலைச் சுமக்கிறார்.

அதுதான் அவர் மொழி ஆட்சிப் பிரச்சினை,
பொதுவில் அவர் உயிர் போகும் பிரச்சினை,
நாட்டினை அழித்திடும் நஞ்சுப் பிரச்சினை,
வாட்டியே ஒற்றுமை வீழ்த்தும் பிரச்சினை.
இன்றே நாம் அதை வென்றிடா விடிலோ
என்றும் நாம் அதை வென்றிடல் கடினம்.
புதுமையானதோர் புரட்சிசேர் வழியைப்
பொதுப் படையாகப் பேசுவோம் இப்போ.
அறுபத்தொன்பதின் அப்பலோத் திட்டம்
நிறுவிய பன் மொழி கிபுணர் நல்கிய
விதிகளை விரும்பி ஈழம் ஏற்றல்
கெதியிலே எம் மொழிப் பிரச்சினை தீரும் :

ஓர் இன கிபுணர் மற்றினத் தவருடன்
நேரிலே பேசிட நினைத்திடும் பொழுதின்
அன்னார் மொழியிலே இன்னார் பேசினார்,
பென்னம் பெரிய பிழைகளைத் தவிர்த்து.

சிங்களர் தமிழிலும் செந்தமிழ் மொழியார்
சிங்கள மொழியிலும் தங்களின் தொடர்பினை
வைத்துக் கொண்டால் வாழும் எம் மொழிகள்!
ஓத்தே வாழ்வோம், உண்மையில் காழும்!!

ஒற்றுமை முழக்கம் [1963]

அலங்கோலப் பட்ட அன்னை புலம்பல்

ஓன் திறப்பீர்! என் மக்காள், நீவிர் எல்லோரும், ஒத்துழைத்துக்
கண் அருவிக் கம்பலையும் காட்சியுமாய்த் தவித்திடும் என்
பிணிப் பொருடும், சிக்கும், பேன், சொறியும் உடன் போக்கி
மணி மகுடம், மலர் தட்டி அரியணையில் ஏற்றிடுவீர்.

முத்த மகன் தம்பி தங்கையருக்கு முழங்கல்

ஒற்றுமை வேண்டும், ஒற்றுமை வேண்டும் — எம்முள்
ஒற்றுமை வேண்டும் தம்பி,
கற்றதை மறந்து, கற்றதை மறந்து — நாங்கள்
கற்றதை மறந்து விட்டோம்.

பறி கொடுத்தோம் நாம், பறி கொடுத்தோமே — எங்கள்
உரிமைகள் பறி கொடுத்தோம்.
மறியல்கள் போட்டு, மறியலில் போட்டு — எம்மை
அடக்கி ஒடுக்கி விட்டார்.

கையை மடக்கினார், காலைக் கட்டினார் — எங்கள்
வாயை அடைத்தார் தம்பி.
தாயைப் பிடித்துத் தலையில் அடித்தார் — அதைத்
தாங்கிக் கொண்டு இருப்பீரோ?

பறிபட்ட சுதந்திரம், பறிபோன சமத்துவம் — நாங்கள்
வென்றிட வேண்டும் தம்பி.
வெறியர்கள் பிடித்து வடிவழித்த தாயை — நாங்கள்
வாழ்விக்க வேண்டும் தங்காய்.

இனிய மக்கள் எல்லோரும் சபதம்

ஒற்றுமை வேண்டும், ஒற்றுமை வேண்டும் — எம்முள்
ஒற்றுமை வேண்டுமடா!
ஒற்றுமை வேண்டும், ஒற்றுமை வேண்டும் — எம்முள்
ஒற்றுமை வேண்டுமடி!!
வலுவிறந்த எங்கள் அன்ணையை வாழ்விக்க — எம்முள்
ஒற்றுமை வேண்டுமடா!!!
பவி கொடுத்த எங்கள் உரிமைகளைப் பெற — எம்முள்
ஒற்றுமை வேண்டுமடி!!!!

[இக் கவிதை 1963ல் எழுதப்பட்டு இலண்டன்தமிழ் செயற்குழுவின்
செய்தித்தாள் இலும் பின் 1989ல் அனைத்துலகத் தமிழர்குரல் இலும்
பிரசுரிக் கப்பட்டது]

காரியக் குழுவில் சேருங்கள் இன்றே [1963]

நீடல் கடந்த இலங்கையரின் காரியக் குழு, இது ஓர் வட இலங்கை கிழக்கு இலங்கை வாசிகளின் அணி, எம் மொழியுக்கும் மதத்துக்கும் ஓர் வஞ்சனை செய்தல், தொழிலகற்றல், நாடகற்றல், மானிட நீதி மறுத்தல்... இத்தியாதி செய்கைகளை ஒன்றாகி எதிர்ப்போம்; சத்தியமே செயமடையச் செய்வோம், நாம் செய்வோம்.

மத்தியத்து அரசாங்கம் மறைத்து ஒளித்தே சொல்வதால் பத்திரிகை அடிப்பித்துப் பார் எங்கும் போக்கி உண்மையின் நிலைமைதனை உடன் உடனே சொல்வோம்; புண்பு உள்ள மக்கள் எல்லாம் பாருங்கள் என்போம். பிரதேசம் முழுவதுமே முன்னணிகள் கூட்டி இரவென்றும் பகல் என்றும் பாராமல் உழைப்போம்.

கெனடிக்கும் குருச்சேவக்கும் கடிதங்கள் வரைவோம்; தினம் தினமும் ஐ.நா. வில் தீங்கை எடுத்து உரைப்போம். மனச்சாட்சி உண்டானால் மாற்றுங்கள் நிலையை, இனக் கொலையை விட்டிடுவீர், இன்றைக்கே, என்போம். தன்மையாய்க் கேட்டு அடையத் தவறிவிடின், நீதி, வன்மையாய்க் கேட்பதற்கும் வழிவகுப்போம் வாரீர்.

எங்களது குழுவினிலே எல்லோரும் சமமே; உங்களது சொல்லுக்கும் உண்டு, சம இடமே. பங்குண்டு சொல்லினிலே, பங்குண்டு செயலில், பங்குண்டு, பங்குண்டு, பங்குண்டு செலவில். உங்களால் இயன்ற அளவு பண உதவியும் செய்து தங்காமல், தயங்காமல் மன உதவியும் தாரீர்!

[மறைந்த திரு. C.S. பொன்னுத்துரை, திரு. C.J.T. தாமோதரம், நூலா சிரியர், மற்றும் சிலரால் 1963 ஐப்பசி மட்டில் தொடக்கி நடத்தப்பட்ட இலண்டன் தமிழ் செயற்குழுவின் செய்தித்தாளில் ஈழத் தமிழர் இயக்கம் தொடங்கிய காலத்தில் எழுதிப் பிரசுரிக்கப்பட்ட அழைப்புக் கவிதை]

பென்சில் [1982]

யிண்ணின் கீழ் உள்ள கரும் ஈய மருந்தினை அரைத்துக் கொண்டு, பதம் பண்ணிச் சிறு கம்பியாய்ப் பிசின் கலந்து உருட்டி அங்கேரத்தில் மென்மை கொள் மரத்தினை வட்டமதாய் வெட்டி நீளப் பிளந்து கண் பீலியுள் கம்பி வைத்துப் பாதிகள் ஒட்டிப் பூசிய தடியே பென்சில்!

ஈழத்தைப் பற்றிய முறையீடும் பிரார்த்தனையும் [1991]

ஆதி சிவா, எம்மை ஆள்பவனே, அன்புதரும்
சோதி, பராசக்தி, துயர் துடைக்கும் உமை அம்மே,
பீதிகளைப் போக்கிவிடும் பேருருவ விநாயகனே,
மோதி வரும் துரரை முன் வென்ற முருகையா,
சீதை தனை மணந்த செயல் வீரா, இராமையா,
நீதி கிடை காட்டும் மேல் உலக வாசிகளே,
காதைக் கொடுத்து இதனைக் கவனமாய்க் கேட்டிடுவீர்!
தீமை நடந்திருக்கு தென் இலங்கைத் தீவினிலே :

(வேறு)

ஈழத்துத் தீவினிலே, இலங்கையிலே, இரு மொழிகள்.
தாழ்வதற்கு விரும்பாத தமிழ் ஒன்று - எமது உயிர்,
ஆள்வதற்கு விரும்புகிற அடுத்த மொழி, சிங்களமாம்.
சிங்களமும் நல் மொழி தான்! சிங்களர் நல்லவர்கள் எனில்
எங்கே எம் முரண்பாடு? ஏன் அவர் எம் மொழிக்கு உரிய
பங்கு தர மறுக்கின்றார்? பாழ் கிணற்றுள் தள்ளுகிறார்?

“ தள்ளிடுவோம் ஓர் பக்கம் தமிழ் மொழியை, தமிழர்களை,
கள்ளமாய் நாம் வாழவைப்போம் சிங்களர் எம் மொழி, மதத்தை.
வெள்ளையர்கள் இப்போ, நாம்” எனும் கொள்கை சரியாமோ?

சரியான நீதி எனில் சமமாகத் தமிழ் வாழ,
விருத்திகளில், வாய்ப்புக்கள், வேலைகளில், வளங்களிலே,
உரிமைகளில் தமிழருக்கு உரிய பங்கு தரவேண்டும்!

தரவேண்டும், கடவுள்கள், செளபாக்கியம், சீக்கிரத்தில்.
வரவேண்டும், நற்காலம், வீழ்ந்திட்ட இலங்கைக்கு.
சிரந் தாழ்த்தி வேண்டுகிறோம், செய்திடுவீர் சமநீதி!

சமநீதி வேண்டுகிறோம். சமாதானம் நாடுகிறோம்.
எமது இனத்து மக்களுக்கும், எந்த இன மக்களுமே
தமது மதம், கலாச்சாரம் தாபரிக்க வேண்டுகிறோம்.

வேண்டும் எம் தமிழ் இளைஞர் விடவேண்டும் உட்பகைகள்,
வேண்டும் எம் தமிழ் பெண்கள் வீடு அமைக்க வேண்டும், ஐயா,
மீண்டும் எம் தமிழ் ஈழம் மினுங்கிடவே தரணியிலே!

தரணியிலே தமிழ் ஈழச் சச்சரவு தீர்ப்பதற்குச்
சிரசளிக்கும் தம்பியர்க்குச் சித்திகளும் நற்பலனும்
இரங்குகிறோம், ஈசர்காள், ஈய்ந்து அருள்வீர், சீக்கிரமே!

ரிங்களர் எம் சோதரர்கள். சிலோன் முழுதும் ஈழம் தான்.
எங்கள் இடம் தமிழ் ஈழம். எஞ்சியது அவர் ஈழம்.

சிங்களரின் நற்குணங்கள் சில அன்று. பல உண்டு.
இங்கு சிலவற்றை நாம் எடுத்து உரைப்போம், சுருக்கமாய்:

பண்பாக விருந்தினரைப் பல விதமாய் உபசரிப்பர்.
உண்மை சேர் நண்பருக்கு உயிரையுமே கொடுத்திடுவர்.

கண் போல் தம் கலை, மதங்கள் காதலுடன் பேணிடுவர்.
திண்ணையிலே வசித்தாலும் துப்புரவாய் இருந்திடுவர்.

சமத்துவத்தைத் தமிழருக்குச் சாதனையில் மறுத்திடிலும்
தமக்கு உதவும் தமிழரையோ தோழ்வைத்துச் சுமந்திடுவர்.

வண்ணம் சேர் சித்திரங்கள் வடிவாக வரைத்திடுவர்.
எண்ணில்லாக் கைத்தொழிலில் எழிலான பொருள் அமைப்பர்.

புண்ணியங்கள் தேடுதற்குப் புத்த மதம் பேணிடுவர்.
துண்டை ததான் உடுத்தாலும் துவைத்து வைத்து உடுத்திடுவர்.

புது வருடத் தினத்தன்று பெற்றோரை வணங்கிடுவர்.
பொது நலத்தைப் பேணிடுவர்; போற்றிடுவர், நற் சேவை.

எக் நாட்டு அநீதிகளை எதிர்ப்பதற்கும் சிலர் உண்டு.
சிந்துக்கள், பைலாக்கள் சிருஷ்டித்துப் பாடிடுவர்.

மதக் குரவர் மார்களுக்கு மரியாதை கொடுத்திடுவர்.
விதம் விதமாய் தளபாடம் வீட்டுக்குப் பொறித்திடுவர்.

எதிரிகளே என்றாலும் ஏளனமாய் மேடையிலே
மதிக்கெட்டு ஏசாமல் மரியாதை கொடுத்திடுவர்.

தமிழர்கள் திறமைகளைத் தமக்குள்ளே போற்றிடுவர்.
மிமிடத்தில் வாழ்ந்திடுவர், நீண்டநாள் பீதி இன்றி.

சிங்களவர் நற் குணத்தைச் சிறிது எனினும் போற்றுகிறோம்.
எம் உரிமை மதித்திட்டால் ஏன் அவரை நாம் விரும்போம்?

ஈதி என்றும் சமயம் என்றும் சண்டை இட்டுப் பிரிந்திடோம்,
பாதியில் நற் திட்டங்களைப் பரிகசித்துத் திட்டிடோம்,
காதினிலே கெட்ட கோள்கள் கள்ளமாகக் கூறிடோம்,
சேதிகளைத் திரித்துச் சொல்விச் சேற்றை அள்ளிப் பூசிடோம்.

மாதர்களை மேதினியில் மடக்கி வைத்து மகிழ்ந்திடோம்,
போதை தரும் மதுவில் முழுகிப் போலி வாழ்க்கை வாழ்ந்திடோம்,
மோதி எங்கள் சோதரரை மூர்க்கமாகக் கொன்றிடோம்,
காந்தியைப் போல் சமரசத்தைச் சாந்தமாய்க் கையாளுவோம்.

வீதிகளில் வாதம் செய்து விரோதிகளாய்ப் பிரிந்திடோம்,
சூது வாதுத் தர்க்கங்களும் சோலிகளும் செய்திடோம்,
யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர் என்ற வார்த்தையை
ஏதும் சந்தேகம் இன்றி, எம் வாழ்க்கையில் காட்டுவோம்.

மாபெரும் சாதனைகள், சேவைகளைச் செய்த எம்
காவியத் தலைவர்களைச் சாகினும் கடிந்திடோம்.
நாம் தமிழர், நல்லவர்கள், வாழவேண்டும் என்பதால்
பூமியிலே மற்றவர்கள் பிழைப்பதைத் தடுத்திடோம்.

தோதில்லாத பதவிகளில் மோகம் கொண்டு ஆகிந்திடோம்,
தீதில்லாத கருத்துக்களே மேதினியில் பரப்புவோம்.
தேதி, நேரம், காலம் காத்து வேலைகளை ஆற்றுவோம்,
யாதும் வந்த போதும், என்றும் நீதியைக் காப்பாற்றுவோம்.

மூவேந்தர் தமக்குள்ளே மூட்டிய வெங் தீயினால்
சாவை ஏற்ற சரித்திரத்தை நாங்கள் என்றும் மறந்திடோம்.
பாவேந்தர் பாரதியார் கற்பனித்த குலத்தினை
நாமேனும் கிறுவி வைத்து நல்ல வாழ்க்கை நடத்துவோம்.

காலம் எல்லாம் கற்றுக் கற்றுத் தேடிய நம் அறிவினை
வாழவைத்து விருத்தி செய்து தாயகத்தைப் பேணுவோம்.
மேலை காட்டு எந்திரிகம் மேலும் மேலும் எமதாக்கிப்
பாலைவன இடத்தில் எல்லாம் ஆலைகள் உண்டாக்குவோம்.

காதை தூரம் போய் உள்ளோம். பாதை நீண்டு தெரியுது.
பேதம் பேசி வீணில் காலம் போக்குதல் உசிதமோ?
ஆதியிலே சீர் திருந்தி ஆட்சி செய்த பரம்பரை
பாதியில் உட்பகைகளினால் மோதி நாங்கள் மாள்வதோ?

ஆசிரியரைப் பற்றி...

கோபன் என்னும் செல்லப் புனைபெயரைக் கொண்ட உலகறிந்த உற்பத்திப்பொறியியல் பரிபாலனப் பேராசிரியர் கலாநிதி கோபாலிள்ளை மகாதேவா வின் தமிழ்க் கவிதைத் தொகுப்பை இப்புவிப்பில் வேறுநாடுகள் மூலகனில் வதியும் ஆறுகோடி தமிழ்மக்கள் பரிசீலனைக்குப் பெருமையுடன் தருகிறோம்.

ஆசிரியர் தொழில்நுட்பம், பொறியியல், விஞ்ஞானம், பரிபாலனத்துறை, தொழிலதிருத்தி, கல்விமுறை, பயிற்சிக் கலை, ஈழத்து அரசியல் முதலியவற்றில் நூற்றுக்கணக்கில் கட்டுரைகளும், சில நூல்களும் எழுதியது மட்டுமல்லாது சமூகக் கலை, சமய வழிபாடு, நாடகத்துறை முதலிய விடயங்களிலும் தரமான கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார் என்பது அநேகருக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். இந்தப் படைப்புகள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஈடைபெற்றிருக்கின்றன.

இலக்கியத் துறையிலே நூலாசிரியர் அண்மைக் காலத்தில் கூடிய ஈடுபாடு கொண்டு பல வருடங்களாகத் தான் எழுதியும், குறிப்புகள் சேகரித்தும் வந்த கவிதைகள், கதைகளைச் சேர்த்து நூல் வடிவிலே வெளியிடுவதில் வெற்றிகண்டு வருகிறார். உதாரணமாக, 1974ல் முதலில் கொழும்பில் வெளியிடப்பட்ட The Pearly Island & Other Poems என்னும் அவரின் 50 ஆங்கிலக் கவிதைகளைக் கொண்ட நூல், இரண்டாம் பதிப்பாக, பின் எழுதப்பட்ட சிலவுடன், 60-கவிதை நூலாகிய The Pearly Island & Older Poems எனவும் அதைத் தொடர்ந்து 1974-1991 காலத்தில் எழுதிய 75 ஆங்கிலக் கவிதைகள் Vying for Greatness & Later Poems எனவும் Pillai Master, The Displaced Undergraduate, A Matter of Language, எனும் சிறுகதைகள் New Stories from Sri Lanka என்னும் தொகுப்பு நூலாகவும் வெளிவந்து விமர்சகர் பாராட்டைப் பெற்று இங்கிலாந்திலும் வெளிநாட்டிலும் பிரபலம்மாகியுள்ளன.

ஈழ நாட்டின் யாழ்ப்பாண மாகாணத்துச் சாவகச்சேரி வட்டாரம் மட்டுவில் தெற்கு என்னும் கிராமத்தில் 05-01-1934 வியாழன் பிறந்து கைதடி நுணுவில் கிராமத்தில் வளர்ந்து, மூன்றாம் வயதிலேயே தாய் மாமனார் நிறுவிய தமிழ் பள்ளியில் சேர்ந்து அங்கு ஐந்து வருடங்கள் கற்ற ஆசிரியர், 1942 தொடக்கம் ஆங்கிலக் கல்வியையே பெற்றார். சாவகச்சேரி Drieberg கல்லூரியில் ஒரு வருடமும் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் ஐந்து வருடமும், யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் மூன்று வருடமும், விஞ்ஞானமும் இலக்கியமும் சமயமும், ஆங்கிலம் தமிழ், இலத்தீன், சிங்களம், சமஸ்கிருதம் முதலிய மொழிகளும் வெவ்வேறு தரத்திற்குப் படித்து, 1951ல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பொறியியல் கற்பதற்கு, 21 மாணவரில் ஒருவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு 1955ல் கட்டிடப் பொறியியலில் விசேடப்பட்டதாரியாகி அந்த வருடமே வேலையேற்கார்.

1955ல் சில மாதம் ஒரு மேல்நாட்டுக் கொம்பனியுடன் அணைக்கட்டு வேலைத்தலமொன்றில் வேலைபார்த்த நூலாசிரியர் 1955 செப்டம்பர் தொடக்கம் 1961 செப்டம்பரில் மேற்படிப்புக்காக இங்கிலாந்துக்குச் செல்லும்வரை இலங்கை அரசாங்கத்தின் பொதுவேலைப் பகுதியில் எந்திரிகராகவும் அதே காலத்தில் இலங்கை இராணுவத்தின் பொறியியல் தொண்டர் படைமில் ஓர் அதிகாரியாகவும் கடமையாற்றினார்.

23-01-60ல் வைத்தியை சீதாதேவி முத்துக்குமாரசாமிக்கும் ஆசிரியருக்கும் கனியாணப் பதிவு நடந்து 31-10-60ல் திருமணம் நிறைவேறி மணமக்கள் 12-09-61ல் ஒறியானாக கப்பலில் மேற்படிப்புக்காக இங்கிலாந்து சென்றனர். அங்கு பேர்மிங்காம் சர்வகலாசாஸையில் 1962ல் கலைமாணிப் பட்டமும் 1964ல் கலாநிதிப் பட்டமும் உற்பத்திப் பொறியியலும் பரிபாலனமும் என்னும் துறையில் நூலாசிரியருக்கு வழங்கப் பட்டன. இரண்டாண்டு அதே சர்வகலாசாஸையில் ஆராய்ச்சியாளராகவும் விரிவுரையாளராகவும் தொடர்ந்த ஆசிரியர் 1967 ஒக்டோபர் இலங்கை கைத்தொழில் அபிவிருத்தி சபையின் வெலோனா சிறு கைத்தொழில் சேவைக் கழகத்தின் இயக்குனராக ஈழநாடு திரும்பி ஒரே ஆண்டின் அப்பதவியை விட்டுத் தனியார் துறையில் மயிற் என்னும் நிறுவனத்தைத் தொடங்கிப் பதினொன்று அதன் தலைவர் இயக்குனர் என்னும் பதவிகளைத் தாங்கி இலங்கைக்கும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் பல சேவைகள் ஆற்றினார்.

உதாரணமாக யாழ்ப்பாணம், சுன்னாகம் நவீன சந்தைகளை மயிற் மூலமாகப் பொறுப்பேற்றுக் கட்டுவித்தவரும் வடஇலங்கை வர்த்தகர் கைத்தொழிலாளர் சம்மேளனத்தை நிறுவி அதன் முதல் தலைவராகக் கடமையாற்றி அச்சுவேலிக் கைத்தொழில் பேட்டைக்கு அத்திவாரமிட்டவரும் 1974ல் அணைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை பொதுச் செயலாளராக பிரதமருடன் வாதாடி வெற்றிபெற்று யாழ் நகரில் திறமையுடன் நடத்தியவரும் பேராசிரியர் அவர்களே.

மற்றும், அவர் மகாவலித் திட்ட விசாரணைக் குழு, கைத்தொழில் அபிவிருத்திச் சபை இயக்குனர் குழு, கலைப் பேரவைத் தமிழ் நாடகக் குழு, முதலிய இன்னும் சில இலங்கை அரசாங்கக் குழுக்களின் அங்கத்தினராகவும், தொழில்முறை, கவின்சலை, சமூக இயக்கங்கள் பலவற்றின் தலைவராகவும் 1967-1978 காலத்தில் கடமையாற்றிப் பின் திரும்பவும் இரண்டாண்டு பேமிங்காம் சர்வகலாசாஸையில் விரிவுரையாளராக விருந்து 1980-1984ல் மேற்கிந்திய திருநாட்டில் பேராசிரியர் பதவி வகித்து 1984-1991ல் பேமிங்காம் பொலிடெக்னிக்கில் ஆலோசகராகவும் அதிதிப்பேராசிரியராகவும் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

FIMfGE, FBIM, FRSH, FOR, MICE, MIMechE, MISTruct E என்னும் தொழில்முறைத் தராதரங்களையும் பட்டயங்களையும் வெவ்வேறு காலங்களில் பெற்றுள்ள ஆசிரியருக்கு மூன்று பெண்களும் ஒரு மகனுமாக, நான்கு வளர்ந்த மக்கள் பிரித்தானியப் பல்கலைக் கழகங்களின் பட்டதாரிகளாகி உள்ளனர். அவரின் துணைவி இன்று பிரித்தானிய தேசிய சுகாதாரசேவையில் ஒரு சிரேஷ்ட வைத்தியை.

**KOPAN
MAHADEVA**

**Poems
in
Tamil**